

Școala Centrală
Regionă
Hunedoara-Deva

CÎNTEO PENTRU PIONIERI

Vioi

mf

1. Noi, pi-o - nieri ai țării noastre scum-pe,
Cîn - tăm vo - ioși sub stea-gul pă - cii sfînt.
Ni - mic în lu - me ca - lea nu ne-o frîn - ge,
Să - vim al vie - ții le - gă - mint.

Tra, la, la, la, la, la, la, la, la, la,
la, la, la, Tra, la, la, la, la, la, la,
la, la, la, la, la, la, la, la, la, la.

Versuri: V. DONOSE Muzica: M. NEAGU

Noi, pionieri ai țării noastre scumpe,
Cîntăm voioși sub steagul păcii sfînt,
Nimic în lume calea nu ne-o frînge,
Săvim al vieții legămînt.
Tra, la, la, la, la, la, la, la, la, la,
la, la, la, la,
Tra, la, la, la, la, la, la, la, la, la,
la, la, la, la,

De bucurii azi inima ni-e plină,
Partidul drag e-al nostru-nvățător.
El ne arată calea spre lumină,
Către marea viitor.

Liberă ești, o patrie iubită,
Sub soare crești cu holde aurii,
Flori presădăm pe calea ta-nsorită,

Sldvită fii, sldvită fii!

Întîlnirea conducătorilor organiza-
țiilor de copii din țările regiunii
Balcanilor și Mării Adriatice

COMUNICAT

În zilele de 21—22 septembrie a.c., a avut loc la Bucu-
rești Întîlnirea conducătorilor organizațiilor de copii
din țările regiunii Balcanilor și zona Mării Adriatice.
La lucrările întîlnirii au luat parte reprezentanți ai
organizațiilor de copii din R.P. Albania, R.P. Bulgaria,
Cipru, R.P.F. Iugoslavia, Italia și R.P. Română.
A participat, de asemenea, un reprezentant al Comitetului
 Internațional pentru Mișcările de Copii și Adolescenți
(C.I.M.E.A.).

Întîlnirea, care s-a desfășurat într-o atmosferă priete-
nească, a dezbătut rolul organizațiilor de copii în edu-
carea copiilor în spiritul ideilor păcii, respectului reci-
proc și al înțelegerii între popoare. Ea a prilejuit un
rodnic schimb de experiență cu privire la metodele folosite
și rezultatele obținute de organizațiile respective în acti-
vitatea de educare a copiilor. Subliniind importanța
deosebită pe care o reprezintă pentru viitorul popoarelor
educarea tinerei generații, întîlnirea a demonstrat uni-
tatea de vederi și hotărîrea organizațiilor participante
de a milita consecvent pentru intensificarea educării
copiilor în spiritul ideilor păcii, ale libertății, indepen-
denței naționale, împotriva imperialismului agresiv, în
spiritul respectului reciproc și înțelegerii între popoare.

Participanții la întîlnire au subliniat încă o dată
hotărîrea de a întări și pe viitor colaborarea în vederea
unei mai bune cunoașteri reciproce, a dezvoltării priete-
niei dintre copiii țărilor lor, pentru a contribui și pe
această cale la eforturile ce se depun pentru transformarea
regiunii Balcanilor și Mării Adriatice — care a cunoscut
multe războaie distrugătoare — într-o zonă a păcii, fără
arme racheto-nucleare, zonă a bunei înțelegeri și priete-
niei între popoare.

S

Cei mai tineri participanți la Festi-
valul folcloric balcano-adriatic coperta I

Pag.

U

M

A

R

Copiii au nevoie de pace	1
Unitatea tineretului chilian	4
Poporul kurd luptă pentru libertate	6
Aici e locul tău	8
Rămășițe coloniale în Asia	10
De gardă la Tuchfelstal	12
Oameni și preocupări	14
Din presa tineretului	16
La 6 km de Kosice	18
La Zagna-Vădeni	20
Cercetări ale științei românești	21
Cartea, prietena noastră	22
La Teatrul muncitoresc C.F.R.:	
„Fata cu pistrui“	23
Festivalul filmului sovietic	24
Sport	26
Jocuri distractive	28
Turism — publicitate	coperta a III-a
Sportul curajului	coperta a IV-a

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului editată de F.M.T.D., apare lunar
în limbile maghiară, polonă, română și rusă și o dată la două luni în
limbile germană, engleză, franceză și suedeză,

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Weissbach Rolf (R.D.G.), Redactor-șef: Shun Nishizawa (Ja-
ponia), Redactori: Bernard Jean Claude (Franța), Jala Tom (Canada), M'diongue
Boubakar (Senegal), Pillai Govinda (India), Schumann Martin (R.D.G.), Tarasov
Feodor (U.R.S.S.), Yttergren Karin (Suedia).

ADRESE

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară
Redacția editiei în limba română: Piața Scintei nr. 1, București

Copiii AU NEVOIE de p a c e

La Palatul pionierilor de pe dealul Cotrocenilor din București s-au întrunit timp de două zile conducători ai organizațiilor de copii din țările regiunii balcano-adriatice pentru a dezbate activitatea și rolul organizațiilor lor în educarea copiilor în spiritul ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. În sala întâlnirii, prin ferestrele mari, mărgi-

nite de coloane și bolți împodobite cu ornamente aurii, străbăteau dinspre parcul atât de îndrăgit de pionierii bucureșteni tonurile de culori ale toamnei, reliefând pe fundalul de pluș albastru porumbelul compus din drapelurile țărilor balcano-adriatice de pe așul cunoscutei întâlniri a tinerilor și studenților din această parte a lumii ce a avut loc în capitala patriei noastre la începutul anului 1960. Convocată pe baza recomandărilor acestei importante întâlniri inițiate de U.T.M. și U.A.S.R. în urmă cu doi ani, reuniunea de față se înscrie pe linia acțiunilor întreprinse în ultima vreme pentru o mai bună cunoaștere reciprocă a tinerilor ce trăiesc în zona Balcanilor și Mării Adriatice, pentru dezvoltarea legăturilor lor de prietenie și colaborare pe platforma comună a luptei pentru menținerea și consolidarea păcii.

Vorbind în numele Uniunii Tineretului Muncitor, tovarăsa Elena Poparad-Mantho, secretar al C.C. al U.T.M., a arătat în expunerea sa că problema educării copiilor în spiritul păcii, respectului reciproc și înțelege-

rii între popoare se situează în atenția celor mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale, întrucât de educația care se face copiilor de azi depinde în mare măsură viitorul de pace și prosperitate al întregii omeniri. Cei care acum abia pășesc în viață vor trebui mâine să ia în propriile lor mâini destinele omenirii, să înalțe civilizația umană pe culmi din ce în ce mai înalte, să educe, la rîndul lor, generațiile viitoare. Tocmai de aceea, în rîndul copiilor este necesar să fie promovate ideile nobile ale păcii și înțelegerii între popoare, ale unui profund umanism, ale dragostei de patrie și respectului pentru toate popoarele, pentru tezaurul civilizației umane.

În continuare, în expunerea prezentată din partea delegației noastre le-au fost înfățișate oaspeților aspecte reprezentative din viața copiilor Republicii Populare Romîne, din activitatea organizației pionierilor țării-gază. Participanții la întâlnire au luat cunoștință cu interes de condițiile asigurate formării tinerei generații în patria noastră socialistă, în care educația tineretului a devenit o importantă problemă de stat și constituie o preocupare a întregului popor. În R.P. Romînă, copiii sînt educați în spiritul celor mai înaintate idei ale epocii noastre, al ideilor nobile ale muncii constructive în folosul poporului, credincioși cauzei păcii, prieteniei și respectului față de toate popoarele lumii.

Expunerea delegației noastre a prezentat pe larg rolul deosebit de important ce-i revine în educarea și creșterea copiilor organizației de pionieri, care cuprinde în rîndurile sale peste 1 200 000 de elevi. Prin activitatea sa, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român și îndrumarea de zi cu zi a Uniunii

Tineretului Muncitor, organizația de pionieri și-a cîștigat dragostea copiilor și prețuirea întregului popor. Ea este socotită astăzi, alături de școală, un factor important în opera de educație comunistă a tinerei generații.

După ce a vorbit despre contribuția organizației noastre de pionieri la întărirea legăturilor de prietenie între tinerii și copiii regiunii balcano-adriatice, tovarăsa Elena Poparad-Mantho a prezentat în încheiere mai multe propuneri în sprijinul continuării și în viitor a schimbului de experiență între organizațiile de copii din această parte a Europei, în interesul sporirii eforturilor noastre comune la lupta dusă de popoare pentru crearea unui climat în care să rodească ideile păcii și prieteniei între popoare.

Au urmat ample dezbateri, în spirit prietenesc, de colaborare, la care au participat reprezentanți din Cipru, R.P. Bulgaria, R.P. Albania, Italia, R.P.F. Iugoslavia, o delegată a Comitetului internațional pentru mișcările de copii și adolescenți (C.I.M.E.A.) de pe lângă F.M.T.D., precum și membri ai delegației noastre. Vorbitorii și-au expus punctele de vedere asupra problemelor puse în discuție, împărțînd experiența organizațiilor lor în problema educării copiilor în spiritul ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare. A fost reliefat faptul că în împrejurările mondiale actuale educația tineretului depășește cadrul strict al preocupărilor unor instituții și persoane și constituie o problemă de interes general. Problema devine cu atât mai acută, cu cît forțele reacțiunii încearcă să reinvie nefastele tendințe ale fascismului. Există o strînsă legătură între manifestările de ură națională

ВСТРЕЧА РУКОВОДИТЕЛЕЙ
ДЕТСКИХ ОРГАНИЗАЦИЙ
ЗОНЫ БАЛКАН И
АДРИАТИЧЕСКОГО МОРЯ

RECONTRE DES DIRIGEANTS
D'ORGANISATIONS D'ENFANTS
DE LA REGION DES BALKANS
ET DE LA MER ADRIATIQUE

INTILNIREA CONDOCATORILOR ORGANIZATILOR DE COPII
DIN REGIUNEA BALCANICA SI MARI ADRIATICE
BUCURESTI 21 - 22 SEPTEMBRIE

și rasială, cu caracter revanșard sau care aștigă spiritul de agresiune la care sînt incitați de către unele cercuri reacționare tinerii și copiii din o serie de țări capitaliste și politica „războiului rece“, promovată cu încăpăținare de participanții la blocurile militare patronate de S.U.A.

O justificată îngrijorare a fost manifestată față de tendințele nefaste ce se fac resimțite în educarea copiilor în Grecia, Turcia și Italia, țări participante la N.A.T.O. Aceste tendințe sînt promovate cu sprijinul cerurilor reacționare, care nesocotesc tradițiile de luptă antifascistă ale popoarelor lor, contribuind la inocularea în mințile și sufletele copiilor a idelilor urii între națiuni, de rasă, a spiritului agresiv. Popoarele balcano-adriatice, au sub-

liniat vorbitorii, au o istorie bogată în lupta pentru libertate și progres. Sarcina noastră nobilă este de a educa copiii, tineretul în spiritul acestor tradiții, al năzuințelor de pace care animă popoarele noastre.

De o largă aprobare s-au bucurat în cadrul discuțiilor propunerile guvernului R.P. Romine făcute în această privință, care au determinat ample dezbateri la O.N.U., U.N.E.S.C.O. și în alte organisme internaționale, păstrîndu-și actualitatea și importanța lor deosebită. În mod unanim, participanții la întîlnire au adoptat un comunicat comun, care exprimă hotărîrea organizațiilor prezente la întîlnire de a-și aduce contribuția la educarea copiilor în spiritul ideilor păcii, respectului reciproc și înțelegerii între popoare, la crearea clima-

tulul favorabil transformării regiunii balcano-adriatice într-o zonă a păcii și bunei vecinătăți.

Întîlnirea conducătorilor organizațiilor de copii din țările balcano-adriatice a fost rodnică și și-a încheiat cu succes lucrările. În zilele următoare, oaspeții au vizitat diferite regiuni ale țării, la invitația C.C. al U.T.M., luînd cunoștință la fața locului de realizările puterii populare, de condițiile de viață ale copiilor, de activitățile multiple ale pionierilor, la al căror palat din dealul Cotrocenilor au răsunit cu putere de multe ori în zilele întîlnirii, ca o chemare a popoarelor, cuvintele: „Copiii au nevoie de pace!“

AL. GOLIANU

In zilele de 21 și 22 IX 1962, aici, la București, s-au întrunit conducătorii organizațiilor de copii ai țărilor din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice.

Această întâlnire a avut ca scop să întărească prietenia dintre organizațiile de copii, să stabilească legături folositoare și o colaborare trainică reciprocă, să realizeze un schimb de experiență în opera nobilă de educare a generației tinere — nădejdea și viitorul lumii.

Noi sintem extrem de mulțumiți de faptul că această întâlnire s-a încheiat cu succes, că prin comunicatul său de încheiere a contribuit la lărgirea colaborării dintre tineretul și copiii din țările vecine ale regiunii Balcanilor și Mării Adriatice. Deosebit de prețios este faptul că s-au făcut o serie de propuneri concrete, pe baza cărora se va întări prietenia între pionieri, se vor dezvolta legăturile de prietenie dintre conducătorii organizațiilor de copii.

Delegațiile participante din România, Cipru, Italia, Albania, Iugoslavia și Bulgaria au exprimat în unanimitate dorința popoarelor lor ca deasupra regiunii balcanice și Mării Adriatice, acest minunat colț de pe globul pământesc, să strălucească un cer pașnic, fără de nori și s-au angajat să contribuie la educarea copiilor în spiritul prieteniei, la crearea condițiilor pentru o cunoaștere reciprocă, pentru o colaborare prietenească.

Noi înțelegem foarte bine că viitorul copiilor trebuie ferit de urgia războiului, că ei au dreptul să trăiască fericiți într-o lume fără arme atomice. De aceea, este nevoie ca și copiii să fie educați să susțină cu înflăcărare lupta pe care o duc popoarele, forțele păcii, împotriva unui nou război.

În încheiere vrem să exprimăm prin revista dumneavoastră mulțumirea noastră adâncă față de tovarășii români pentru ospitalitatea,

atenția și grija cu care ne-au înconjurat, pentru ideea lor de a se convoca această întrunire folositoare și pentru ca ea să fie utilă și cu rezultate.

Tineretului și copiilor din România frățescă le dorim multe succese în muncă și învățătură, în lupta pentru socialism și comunism.

DIMITROV STOIANOV
secretar al C.C. al Uniunii Tineretului
Comunist Dimitrovist din R.P. Bulgaria

Permiteți-mi, în numele tineretului italian, să vă transmit un salut călduros și să vă exprim satisfacția mea pentru că am avut posibilitatea să particip la această interesantă întâlnire între conducătorii organizațiilor de copii din țările balcano-adriatice. Întâlnirea a fost foarte interesantă, datorită ideilor sale și contribuției concrete pe care toate organizațiile participante au adus-o.

La succesul întâlnirii au contribuit în mod deosebit minunata ospitalitate și interesanta luare de cuvânt a tovarășilor români. Întâlnirea a făcut o analiză a rolului important al noii generații în lupta pentru un viitor de pace, respect reciproc și de înțelegere între toate popoarele lumii. De asemenea, interesante au fost dezbaterile asupra programului viitor de muncă, de întâlniri, de schimburi între delegații. Reînnoiesc salutările și mulțumirile mele către tovarășii români și le urez un viitor reciproc de pace.

PETRONE FRANCO
membru al Biroului pentru străinătate
al C.C. al Uniunii Tineretului Comunist
Italian

Nu este pentru prima oară când o delegație de tineri ciprioți vizitează România. Tineri ciprioți au venit în frumosul București cu ocazia Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților din 1953 și, mai recent, cu ocazia Întâlnirii tineretului din regiunea balcano-adriatică, ca și cu ocazia ultimului congres al U.T.M. În România a venit, de asemenea, un ansamblu al E.D.O.N., întorcând vizita unui ansamblu cultural al tineretului român.

Astfel, între tineretul nostru există stabilite relații, și, fără îndoială, putem spune că tineretul cipriot simte că în tineretul român are un prieten bun, de încredere.

Dar nu numai aceasta. Noi în Cipru simțim că România și tineretul ei sînt strîns legați de inițiativele excelente în lupta pentru pace din această regiune a lumii.

Un exemplu grăitor recent este întâlnirea conducătorilor organizațiilor de copii care și-a desfășurat lucrările la București. Problema educării copiilor regiunii noastre — o regiune care a trăit multe războaie și distrugerii — în spiritul păcii și prieteniei este de o importanță extremă.

Copiii țărilor noastre trebuie să învețe să se iubească și să se respecte între ei, trebuie să cunoască istoria și luptele pentru progres și libertate ale fiecărei țări, trebuie să învețe că părinții și bunicii lor au purtat lupte comune pentru idealuri nobile comune.

Cu această ocazie aș dori să transmit cele mai călduroase și cordiale salutări, din partea tineretului cipriot, care luptă pentru dobîndirea unei independențe naționale complete, împotriva bazelor militare engleze de pe teritoriul său, tineretului din România, ce-și construiește cu deplin succes un prezent și un viitor fericit.

PEONIDIS PANOS
secretar general al E.D.O.N. — Cipru

Copii de muncitori chilieni în fața locuințelor de la periferia orașului Santiago

1961 a fost un an de mari lupte și acțiuni împotriva imperialismului și reacțiunii chiliene, lupte și acțiuni la care a participat tineretul. În cadrul grevelor corpului didactic, muncitorilor-feroviari, maritimi, minieri, ale personalului sanitar, în cadrul grevei naționale de solidaritate cu poporul cuban, tinerii au dat dovadă de o atitudine demnă, plină de eroism, arătând că tineretul se alătură pe deplin dorințelor de schimbare a structurii politice chiliene.

La sfârșitul verii trecute, elevii din învățământul mediu, din licee, școli comerciale, tehnice, normale și o parte a studenților au desfășurat o mare grevă în sprijinul cererilor și revendicărilor economice ale corpului profesoral, împotriva introducerii concepțiilor reacționare în programele de studiu și pentru construcția de localuri școlare în sudul țării, în regiunile atinse de cutremurele din mai 1960. Importanța acestei lupte și forța grevei celor 300 000 de elevi și studenți au fost atât de mari, încât parlamentul a desemnat o comisie specială care a avut o întrevvedere cu reprezentanții guvernului și a anchetat persecuțiile dezlănțuite de poliție împotriva studenților. Guvernul a fost silit, de asemenea, să accepte trimiterea unei delegații de studenți în regiunile din sudul țării, unde aceștia au vizitat sediile școlilor și au dovedit prin documente și fotografii că nu exista nici un plan de reconstrucție.

Tinerii muncitori sînt un sprijin credincios al sindicatelor. În secțiile de tineret ale Centralei unice a muncitorilor (C.U.T.) se orientează și se organizează lupta împotriva șomajului, care atinge peste 300 000 de persoane, în majoritatea lor tineri, lupta împotriva salariilor scăzute, împotriva scumpetei vieții care este uneori de necrezut, împotriva piedicilor de tot felul care stau în calea tinerilor ce doresc să-și continue studiile. În Chile 600 000 de copii rămîn în fiecare an în afara învățământului elementar și din 100 de copii înscriși în primele clase doar 20 ajung

UNITATEA

să-și înceapă studiile medii. La Universitatea din Chile, fiii de muncitori reprezintă doar 2% din numărul studenților și aici nu există nici un singur fiu de muncitor agricol.

În momentul în care se desfășura în Chile sesiunea Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat a avut loc încercarea de invazie împotriva Cubei. Reacția tineretului a fost promptă. La Lota, răspunzînd chemării comisiei de tineret a sindicatului, 600 de tineri mineri s-au înscris voluntari, gata să-și verse singele pentru Cuba, dovedind astfel dragostea pe care poporul chilian o nutrește pentru glorioasa revoluție socialistă, exprimînd solidaritatea sa internaționalistă față de cauza dreaptă a poporului cuban. La Santiago și Valparaiso, manifestanți tineri au distrus vitrinele de reclame ale yankeilor. La Concepcion, un grup important de demonstrații studenți au dat foc drapelului yankeu.

Imperialismul urmărește cu neliniște dezvoltarea mișcării de tineret din țara noastră și încearcă să o reprime sau s-o abată pe drumuri corupte și contrarevoluționare. El încearcă aceasta prin toate puterile.

Într-o recentă anchetă întreprinsă în orașul Lima (Peru), din 92 de cărți sau publicații prezentînd povestiri de aventuri în desene — așa-numitele „comics” — s-au putut număra 340 scene de crimă, 365 scene de viol, 290 de adultere și nenumărate scene pornografice și nesănătoase. Monopolurile nord-a-

TINERETULUI CHILIAN

americane „Morgan“ și „Rockefeller“ consacră anual 600 milioane de dolari fabricării unor asemenea comicsuri și diferitelor forme de literatură nesănătoasă pentru a perverti tineretul. În Chile se citesc în medie 250 000 de comicsuri pe lună. Imperialismul vrea să educe astfel tineretul în spiritul crimei, violenței, prostituției, criminalității, individualismului, toate acestea pentru a-l abate de la lupta pentru o viață mai bună.

Ierarhia bisericii constituie un colaborator de nădejde al imperialismului. Ea se adresează tineretului sub falsul pretext că religia singură îi poate abate pe tineri de pe drumul viciului și le poate liniști sufletele. În realitate însă, ea face tocmai pe dos. Biserica a transformat locașurile de rugăciune în adevărate centre de dans cu muzică americană. Cinematografele sale prezintă filme cu semnificații ciudate. O societate cum ar fi „Caritas-Chile“, al cărei președinte a fost actualul cardinal chilian monseniorul Silva Henriquez, semnează contracte cu personalități ale dansului modern, cum ar fi Paul Anka, care exportă decadența dansului rock-and-roll, înlocuind astfel tradițiile culturale chilene.

În această situație, tineretul chilian face eforturi pentru a-și asigura unitatea anti-imperialistă și antifeudală.

La mijlocul lunii februarie, peste 1 000 de tineri muncitori din Santiago au plecat la Valparaiso, invitați de Departamentul națio-

nal de tineret al C.U.T., pentru a sărbători sub lozincă unității cea de-a IX-a aniversare a C.U.T. La această întîlnire au participat laolaltă tineri catolici, comuniști, socialiști, radicali, independenți etc... Cele două zile de acțiuni sportive, culturale și revendicative au cimentat unitatea tineretului muncitor. În aceste condiții se pregătește în Chile cea de-a treia Conferință națională a tineretului muncitor, care urmează să aibă loc la sfîrșitul anului.

Unitatea de acțiune a mișcării feminine cîștigă teren în cadrul „cluburilor prietenilor“, organism de bază al Comitetului național al Tinerelor fete chilene, care urmează să-și țină primul Congres național în toamna aceasta. Două întîlniri naționale realizate în cursul verii anului 1960 și al primăverii 1961 au precedat acest congres. „Cluburile prietenelor“, care contribuie la perfecționarea pregătirii tehnice a tinerelor chilene, la dezvoltarea conștiinței lor politice, grupează tinere catolice, comuniste, radicale, independente. În Chile se pun mari speranțe în această mișcare feminină care are acum organizații în majoritatea provinciilor țării.

În luna iulie a anului trecut a plecat spre Moscova o largă și reprezentativă delegație chiliană pentru a participa la Forumul Mondial al Tineretului. Această delegație era alcătuită din tineri socialiști, comuniști, padeniști, democrați creștini, radicali etc.

Această largă compoziție de forțe a susținut declarația lui Dorticos și a lui Fidel Castro atunci cînd a avut loc încercarea de invazie la Playa Giron.

În cadrul pregătirilor pentru Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la Helsinki, tineri de diverse tendințe și ideologii politice s-au unit în fața perspectivei unei întîlniri internaționale care să înfrîngă actuala scindare artificială a lumii și să o înlocuiască prin colaborare pe baza respectului reciproc. Sentimentele în favoarea păcii mondiale s-au exprimat prin trimiterea în capitala Finlandei a peste 150 de tineri chilieni care au adus o contribuție importantă la această mare întîlnire internațională a păcii și prieteniei.

Tineretul chilian își strînge forțele în lupta neînteruptă a poporului pentru libertatea sa națională. În Chile se realizează procesul de dezvoltare a acțiunilor anti-imperialiste și antifeudale. Un pas foarte important înainte va fi Congresul național al tineretului chilian, hotărît acum de către diferitele organizații de tineret, congres pe care condițiile politice îl cer neîntirziat.

Tineretul chilian se alătură tinerilor din întreaga lume în lupta pentru pace, prietenie și independență națională.

EMILIO ROJO
secretar al Uniunii Tineretului
Comunist din Chile

POPORUL KURD LUPTĂ PENTRU LIBERTATE

Kurdistanul se găsește în Orientul Mijlociu. Acesta nu e numele vreunui stat independent mărginit de frontiere obișnuite, recunoscut din punct de vedere internațional. Totuși el cuprinde un vast teritoriu împărțit între Turcia, Iran, Irak și Siria. Suprafața totală a Kurdistanului depășește 400 000 km p.

De aici se exploatează peste 28 milioane de tone de petrol pe an. Rezervele de petrol ale Kurdistanului înseamnă 8 la sută din rezervele de petrol ale lumii capitaliste.

În Turcia, după marile masacre ale anilor care au precedat al doilea război mondial și în cursul cărora au fost împușcați sute de mii de kurzi, cuvântul „kurd” a fost eliminat din limba turcă. Dicționarul „științific” îi definește pe kurzi ca „fiind turci care trăiesc în regiunile muntoase și care și-au uitat limba lor maternă, limba turcă”. O situație asemănătoare există în Iran. Cercurile conducătoare iraniene nu-i consideră pe kurzi drept un popor deosebit, ci ca pe o ramură secundară a poporului persan. Acum

cîtva timp, ziarul „El-Thawra”, apropiat cercurilor guvernamentale irakiene, cerea asimilarea kurzilor de către arabi!

Majoritatea kurzilor sînt musulmani. Limba lor este o limbă indo-europeană din grupul iranian. Ea este una dintre limbile cele mai vechi din Orientul Mijlociu. În Turcia, Iran, Siria este interzisă, nu se găsește nici o școală kurdă. În Irak, limba kurdă poate fi învățată numai în unele școli primare, dar ca limbă secundară.

Numai în U.R.S.S. kurzii se pot bucura de toate drepturile și pot trăi ca membri egali ai marii familii a popoarelor sovietice. Aici au propriile lor școli și ziare. Regimul sovietic a format zeci de intelectuali aparținînd minorității kurde: ingineri, medici, scriitori, poeți, oameni de știință.

În Kurdistan, peste 80 la sută din locuitori sînt analfabeți. În întreg Kurdistanul iranian există 300 de școli primare și 30 de școli secundare, adică o școală la mai mult de 10 000 de locuitori! În întreg Kurdistanul nu există nici măcar o singură școală superioară.

De secole, kurzii au dus o luptă continuă pentru eliberarea lor națională, uneori fără rezultat, alteori cucerind victorii. Tratatul de la Sebrs din 1920 recunoștea dreptul poporului kurd

de a-și constitui propriul său stat independent. Articolul 64 al acestui tratat preconiza: „Dacă în interval de un an, cu începere de la intrarea în vigoarea acestui tratat, populația kurdă din regiunile menționate în articolul 62 se adresează Consiliului Ligii Națiunilor demonstrînd că majoritatea populației acestor regiuni dorește să fie independentă de Turcia și dacă Consiliul consideră că această populație va putea accepta independența și recomandă acordarea independenței, Turcia se angajează de pe acum să se conformeze acestei recomandări și să renunțe la toate drepturile și imputernicirile asupra acestor regiuni”. Însă imperialiștii, după ce au pătruns în regiunile petrolifere ale Kurdistanului, la Kirkauk, au trădat cauza poporului kurd. De atunci, sutele de milioane de dolari care intră în mîinile companiilor petrolifere sînt cele care determină politica marilor puteri occidentale în Kurdistan.

A trebuit ca poporul kurd să pună mîna pe arme pentru eliberarea sa. Încununarea acestor lupte a fost constituirea Republicii Mahabad în Iran, în 1945—1946. După un an de reforme devenite istorice pentru poporul kurd, Republica Mahabad a fost zdrobită prin intervenția directă a imperialiștilor americani și președintele republicii, Adzi Mohamed, împreună cu colaboratorii săi au fost executați.

Acum poporul kurd suferă un dublu jug care împiedică dezvoltarea sa economică, socială și culturală.

Este vorba în primul rînd de imperialismul anglo-american,

care realizează profituri de sute de milioane de dolari anual din puțurile petrolifere ale Kurdistanului. În al doilea rînd e vorba de cercurile conducătoare de la Ankara, Teheran și Bagdad, care exploatează cu ferocitate poporul kurd. Aceste cercuri au răspuns și vor răspunde cu focul și cu sabia oricărei încercări a poporului kurd de a obține libertăți democratice, drepturi naționale. Nu de mult, un bombardament barbar a lovit zeci de sate în Kurdistanul iranian. El a fost pus la cale de armata iraniană. Și aceasta pentru că forțele democratice au cerut aplicarea articolului 3 din Constituția iraniană. Copii, femei și bătrîni fără apărare au fost masacrați!

Tineretul kurd ia parte activă la mișcarea de eliberare națională. Se poate spune că tineretul se găsește în avangarda luptei pentru eliberarea națională. Nu este o întimplare faptul că sute de tineri kurzi în Iran, Turcia, Irak și Siria au fost condamnați și aruncați în închisoare. Într-o mare măsură se datorește solidarității internaționale, exprimată prin F.M.T.D. și organizațiile sale membre, faptul că viața celor patru tineri kurzi condamnați la moarte anul trecut de guvernul șahului a fost salvată. După un proces formal și secret, peste 50 de combatanți kurzi din Turcia, în majoritate tineri, au fost aspru condamnați.

Epoca noastră este epoca răsturnării colonialismului, și zeci de milioane de oameni care se mai găsesc încă într-un fel sau altul sub jugul opresiunii coloniale sînt pe calea eliberării definitive. După o îndelungată experiență, poporul kurd a înțeles că drumul care duce la eliberarea patriei sale nu se deosebește de drumul popoarelor vecine. Prin unitatea și prietenia cu popoarele arabe, iranian, turc, poporul kurd va putea ajunge la înlăturarea asupririi imperialiste. Experiența tuturor popoarelor dovedește că imperialismul american este dușmanul înverșunat al libertății națiunilor oprimate, jandarmul reacțiunii internaționale, care se străduiește să stăvilească mișcarea națională și democratică a popoarelor. Lucrul acesta se dovedește atît în Africa, cît și în America Latină sau Orientul Mijlociu.

Puterile imperialiste și agenții lor urmăresc să speculeze în scopurile lor mișcarea națională a kurzilor, însă nu vor reuși să zdrobească unitatea și vigilența poporului kurd. După ce imperialiștii și agenții lor vor fi alungați, se vor putea crea condițiile necesare pentru soluționarea problemei kurde.

Lupta comună a popoarelor Orientului Mijlociu, sprijinită de popoarele iubitoare de libertate din toate țările, constituie, fără îndoială, chezașia victoriei forțelor democrației, progresului și prieteniei între popoarele acestei regiuni, împotriva reacțiunii, imperialismului și obscurantismului, condamnate de istorie.

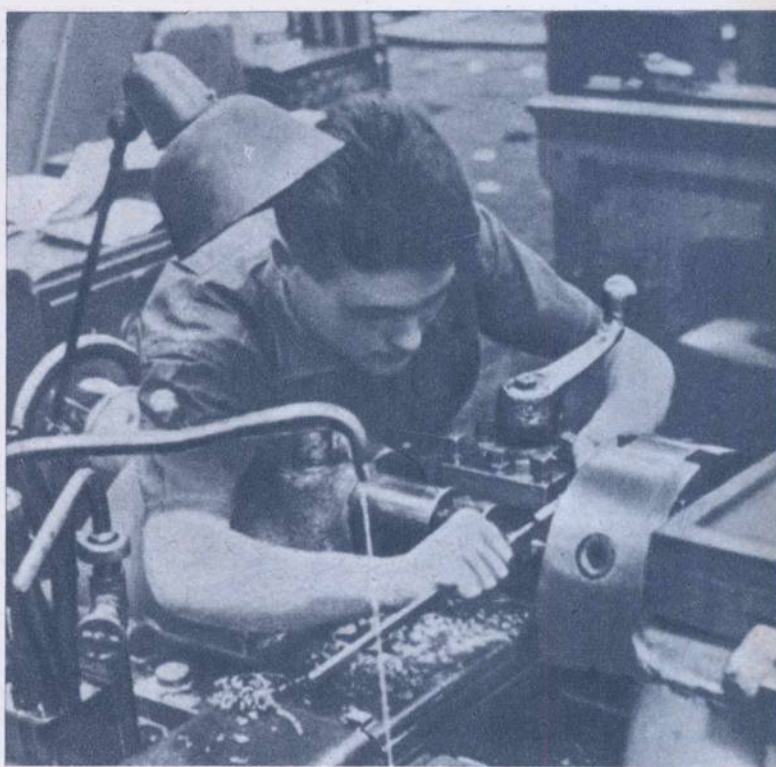
Așa pedepsesc imperialiștii și slugile lor pe kurzii care luptă pentru libertate

R. DELCHAD

Vasile Brustur primește sfatul
tovarășului său Vasile Cringașu

Pentru Lieb Ion prima zi de muncă
în uzină a însemnat totodată și
prima verificare a cunoștințelor

"Largul vă aparține"

— Drum bun, navigatori îndrăzneți. Ați învățat să plutiți și acum nimic nu vă mai poate opri. Largul vă aparține!

Cuvintele acestea calde, avintate, n-au fost adresate unor marinari. Cu ele, muncitorii Uzinei „Steagul roșu” din Brașov și-au întâmpinat cei 190 de noi tovarăși de muncă, proaspeți absolvenți ai școlii profesionale. Și cu toate acestea, urarea li se potrivea deplin. O dată cu uzina, viața întreagă își deschidea larg porțile în fața lor, cu bucuriile și răspunderile noi care-i așteptau pe fiecare. O dată cu primii pași în uzină a devenit faptă visul pentru care acești tineri au muncit și învățat cu perseverență timp de trei ani de zile. Și totul, florile cu care i-au întâmpinat tovarășii de muncă, sfaturile și îndrumările binevoitoare ale maiștrilor și ale muncitorilor mai vechi — cu mai multă experiență —, totul i-a făcut să simtă că au intrat de-a-cum într-o familie mare și primitoare, cu care vor pași împreună mai departe în noua viață care-i așteaptă.

Dar să pornim după ei și să-i urmărim mai departe, la locul de muncă, după ce emoția generală a fost biruită și mâinile au început să stăpânească mașinile. Iată-l, de pildă, pe Brustur Vasile. Oprindu-te lângă strungul său, nimic din siguranța și calmul mișcărilor lui nu te-ar lăsa să ghicești că tânărul acesta de 17 ani își petrece azi, aici, prima zi ca muncitor al uzinei. Din prima zi încă a simțit grija și dragostea cu care l-au înconjurat noii săi tovarăși de muncă. În zilele care au urmat a primit mereu îndrumarea și sprijinul plin de atenție al lui Cringașu Vasile, care, deși tânăr și el — are doar 24 de ani —, lucrează de peste cinci ani în uzină. Când vreun desen se dovedea mai greu de descifrat sau când se iveau alte greutăți, întotdeauna utemistul Cringașu Vasile nu și-a lăsat tovarășul în impas. Și nu e de mirare că între ei s-a infiripat pe nesimțite o puternică prietenie.

Și pentru Hodhazi Ludovic — muncitor în secția de turnătorie-fontă — prima zi de lucru a însemnat și prima zi de împrietenire cu membrii brigăzii din care face parte. Atât Vas Arpad — șeful brigăzii —, cât și ceilalți s-au străduit încontinuu să-l ajute cu sfaturile și cu experiența lor. Pentru a se familiariza mai deplin cu toate etapele fluxului tehnologic, în cadrul brigăzii, a fost trecut consecutiv prin mai multe locuri de muncă. Acum urmează împreună cu tovarășii săi un curs de ridicare a calificării.

Comitetul U.T.M. din uzină a sprijinit repartizarea noilor absolvenți în cele mai bune echipe din secții, iar acolo unde nu existau echipe a urmărit ca proaspeții muncitori să lucreze sub directa supraveghere a unora dintre cei mai experimentați muncitori. Astfel, nici un tânăr nou-venit în uzină nu s-a simțit singur, izolat, în perioada aceasta de acomodare. Muncitorii mai vârstnici au văzut în ei schimbul care-i va înlocui mâine în locurile de muncă cheie ale uzinei, și se străduiesc să le transmită întreg rodul bogatei lor experiențe. Dar nici absolvenții, cei mai tineri muncitori ai uzinei, nu așteaptă totul de-a gata. Deși anul școlar a luat de mult sfârșit pentru ei, cei mai mulți răsfoiesc încă zilnic manualele și tratatele de specialitate în vederea continuei ridicări a calificării.

Ca o călăuză le stăruie în minte îndemnul ce le-a fost dat la despărțire de profesorii lor:

— Un bun muncitor trebuie să fie un om cult, multilateral pregătit. Niciodată să nu spuneți: gata, am învățat de ajuns.

Acum, în toamnă, se vor înscrie la liceul seral al uzinei, pentru a absolvi cursurile medii de cultură generală, și apoi... Dar cite perspective minunate nu se deschid astăzi, prin grija partidului, în fața tineretului din patria noastră! Se vor strădui să devină oameni adevărați, harnici constructori ai socialismului și comunismului, culți, cu un ridicat nivel ideologic și profesional. Vor urma școli pentru ridicarea calificării, școli de maiștri sau cursuri universitare și mereu le va răsuna în inimă urarea de bun venit care le-a însoțit primii pași în uzină:

— Drum bun, navigatori îndrăzneți — largul vă aparține!

VICTOR MAȘEK

Aici e locul tău..

Ara prin toamna anului trecut. La Tătarul, un sat de pe meleagurile raionului Negru Vodă, a poposit un om de prin părțile Brașovului. Scrisese în câteva rânduri nepotului său, inginerul zootehnic Mihai Barta, care lucra aici. Îl sfătuisese să lase încolo Dobrogea, să se întoarcă la Brașov, pe meleagurile natale. Degeaba. N-a fost chip să-l înduplece să facă acest pas. Și atunci și-a zis: „Ia să merg eu la Tătarul, să stau de vorbă cu băiatul. Poate o să-l conving. Îi ajunge doar câți ani a stat departe“. Dar nepotul lipsea din sat. De câteva zile plecaseră în concediu.

A poposit la gazda inginerului. Aceasta l-a primit cu ospitalitate, cu brațele deschise,

cum se spune. A vrut să plece în aceeași zi. N-avea rost să mai stea. Dar a sărit președintele gospodăriei: „Nu se poate, mai rămîneți“. Au plecat apoi împreună pe cîmp. I s-au arătat lanurile bogate de porumb, grajdurile unde sînt adăpostite sute de animale. A auzit multe cuvinte de laudă la adresa nepotului său. S-au întors în sat. Au poposit la cîțiva colectivști acasă. Fiecare ar fi vrut să aibă oaspete pe unchiul inginerului lor. Toate acestea i-au încălzit inima. Cînd a fost să plece din Tătarul a lăsat un bilețel nepotului. În el, printre altele, a scris: „Ai dreptate... Aici e locul tău...“

Ce a văzut, ce a auzit de i-a scris astfel de cuvinte?

...Să ne întoarcem în urmă cu 6 ani. La Statul popular al regiunii Dobrogea, într-unul din birouri, se adunaseră vreo 15 tineri. Toți, ingineri zootehniști. Terminînd facultatea la Timișoara, ceruseră să fie trimiși în Dobrogea, să lucreze în gospodăriile colective care aveau nevoie de ei.

Repartizarea locurilor începuse de cîtva vreme. Unii colegi își aleseseră gospodăriile.

— G.A.C. Tătarul, se auzi glasul celui care le prezenta unitățile. Pămînt bun. Animale sînt ceva, dar mai mult cai și oi. Decam-

dată rezultatele nu sînt pe măsura posibilităților... pe lîngă sat nu trece calea ferată...

— Merg eu aici, răsună în cameră o voce. Era Barta Mihai.

... A ajuns în sat spre seară. S-a oprit la sediul gospodăriei. Erau acolo și președintele, și brigadierii, și alți cîțiva colectivști. Le-a spus cine este, cu ce scop a venit. Oamenii l-au primit bine, bucuroși.

A doua zi a pornit pe la grajduri. Voia să vadă cu ochii lui cîte animale sînt, cum sînt îngrijite și hrănite, cît de meșteri sînt oamenii în ale zootehniei. N-a rămas prea încîntat. 22 de vaci, 14 scroafe și vreo 660 de oi, acesta era tot sectorul zootehnic al gospodăriei. Cai, în schimb, cu sutele. „Aștia le mîncă urechile — și-a zis. Trebuie făcut ceva în această privință. Tractoare doar sînt destule. Ele lucrează mai bine și mai repede decît caii, îi pot înlocui“.

I-a întrebat pe colectivști:

— De ce nu creșteți, în loc de cai, mai multe vaci, mai mulți porci? Ați avea venituri de sute de mii de lei.

Răspunsul a venit pe dată:

— Vedeți, cai și oi am crescut o viață întregă. Așa s-a pomenit prin părțile noastre. Cu vacile și porcii n-am prea fost învâ-

țați. Dau și rezultate slabe. De la vacile gospodăriei nu scoatem nici măcar 1 000 kg de lapte.

Nu s-a putut abține. Le-a spus deschis:

— Puțin. Ele pot da 2 000 și 3 000 de litri.

Oamenii au ridicat din umeri a neîncredere. Unul dintre ei chiar i-a zis:

— Poate prin părțile dumneavoastră, tovarășe inginer, pe la Brașov. La noi... Dar ce să vă mai spun... Stepă. Vara nici fir de iarbă nu mai rămîne pe izlaz.

N-aveau dreptate. Înțelegea asta foarte bine. Văzuse doar cam în ce fel se lucrează pe la grajduri. Erau încă multe de pus la punct. Și în privința sporirii efectivelor, și a hrănirii animalelor, și a îngrijirii lor. De spus, deocamdată, nu le-a spus nimic. În schimb a discutat această problemă cu conducerea gospodăriei, cu membrii de partid. Aici a găsit mai multă înțelegere. I s-a zis însă că lucrurile nu se pot schimba așa, bătînd din palme.

— Trebuie să-i convingem mai întîi pe colectivști că vacile, porcii pot da producții mai bune, că ele ne pot aduce venituri însemnate, i-a spus secretarul organizației de bază. Să încercăm să facem acest lucru, și apoi ei singuri vor veni să spună: măriți efectivele de animale.

Sfatul era bun. A început să-l traducă în viață. Din zori și pînă seara putea fi văzut în mijlocul colectivștilor care lucrau în zootehnie. Discuta cu ei ba una, ba alta, le arăta de ce cutare lucru trebuie făcut așa și nu altfel, le vorbea ce mare însemnătate au pentru producție hrănitul rațional, mulsul și adăpatul la timp, îngrijirea atentă.

Cu timpul, cînd și-a dat seama că a reușit să-și apropie pe colectivști, a prins să le spună pe șleau unele lucruri ce nu-i plăceau.

— Nu mulgeți vacile așa cum trebuie, nu faceți masajul ugerului...

A sărit ca ars unul dintre mulgători:

— Asta-i bună! Dacă noi nu știm să mulgem...

— Totuși așa-i cum zic eu, i-a răspuns calm inginerul. Dacă o să învățați să mulgeți mai bine, vacile o să lase mai mult lapte chiar și cu furajele pe care le primesc acum. Și, ca să nu fie nici o îndoială, hai să facem probă.

Au fost alese două vaci care dădeau cam aceeași producție de lapte. Îngrijitorul cu pricina s-a așezat lîngă una, inginerul lîngă alta. Au început mulsul o dată, ca la concurs. Barta a terminat mai repede, a obținut mai mult lapte. Cei de față au făcut ochii mari. Operația a mai fost repetată în cîteva rînduri, cu aceleași rezultate. Îngrijitorii și-au dat seama că inginerul are dreptate, că mai au încă destule de învățat. Și, ajutați de el, au început să învețe.

Mergeți astăzi la Tătarul. Interesați-vă cum muncesc colectivștii la fermele de animale, ce metode aplică. O să aflați lucruri demne de toată lauda. Mulsul, hrănirea, adăparea și îngrijirea vitelor, pășunatul, curățirea adăposturilor etc. se fac la ore fixe, potrivit programului întocmit de zootehnist. Nu-i permisă nici o abatere. Oamenii singuri s-au convins că așa e bine. S-au schimbat lucrurile și în ceea ce privește hrănirea animalelor. Li se dau furaje mai multe, mai variate. Dar nu la întîmplare. Furajarea diferențiată, în funcție de producție, pe baza unor rații bine calculate, care le asigură elementele nutritive de care au nevoie, a devenit un lucru cît se poate de obișnuit pentru îngrijitori. Alții parcă sînt și oameni. Lucrează cu pricepere, cu multă tragere de inimă, se străduiesc să obțină producții tot mai mari. E și firesc. Permanentizarea

cadrelor ce muncesc la ferme, școlarizarea în timpul iernii și, mai ales, introducerea sistemului de retribuire a muncii după producția obținută sînt măsuri care o dată traduse în viață i-au determinat să lucreze astfel.

Desigur, toate acestea n-au fost realizate dintr-o dată și nici așa de lesne. A fost nevoie de multă muncă pentru a se ajunge aici. Înțeles și mai ales sprijinit puternic de comuniști, de conducerea gospodăriei, tînarul inginer a reușit însă să schimbe încet, încet rînduialile de pînă atunci. Și rezultatele se văd. Efectivele au crescut an de an, ajungînd astăzi la 527 de taurine, din care 155 de vaci. O dată cu ele și producțiile. În 1961 s-au obținut de la fiecare vacă 2 880 litri de lapte, adică de vreo 5 ori mai mult decît în 1956, atunci cînd Barta a venit în gospodărie.

Nici în ceea ce privește dezvoltarea fermei de oi lucrurile n-au mers tocmai lesne. „Noi creștem oi de cînd lumea” — i-au spus colectivștii. Dar nu așa cum trebuie — și-a zis în gînd inginerul.

Intr-adevăr, așa era. În 1956 colectivștii aveau vreo 660 de oi. Numai stogoșe și țigăi. Le creșteau îndeosebi pentru miei și lapte. Că lîna, produsul cel mai însemnat, era puțin și de proastă calitate, asta nu-i prea interesa. Ingerul a propus să se aducă ceva oi din rasa merinos. Pentru început n-a fost chip să-i convingă. Nici chiar unii membri ai consiliului de conducere n-au fost de acord. „Or merge la Palas, nu zicem nu. La noi însă n-au să dea rezultate. Astea sînt oi pretențioase”. Totuși, la insistența inginerului, s-au cumpărat cîteva oi merinos. Totodată a început și acțiunea de merinozare. Astăzi gospodăria are 3 105 oi, din care vreo 200 de oi merinos, sute de țigăi merinozate și țigăi spancozate. Se înțelege că această acțiune a dus la sporirea producției de lînă (în acest an, în medie

fiecare oaie a dat 3,941 kg de lînă), la sporirea veniturilor gospodăriei.

Realizări însemnate s-au obținut și în ceea ce privește creșterea porcilor și a oilor. Gospodăria are peste 1 100 de porcine, crește mii de păsări.

De toate aceste realizări e legat și numele tînarului inginer.

— Noi, povestea tov. Sadi Menat, președintele gospodăriei, am pus pe roate sectorul zootehnic. În 1961 din creșterea animalelor s-au realizat 1 500 000 de lei, adică mai mult de 40 la sută din totalul veniturilor bănești ale gospodăriei. Ingerul nostru are un mare merit în obținerea acestor rezultate. Pri-ceput, muncitor, pasionat pentru meseria pe care și-a ales-o, el ne-a sprijinit să introducem cuceririle științei în creșterea animalelor, să dăm îngrijitorilor noștri temeinice cunoștințe de specialitate, care li ajută să obțină rezultate din ce în ce mai bune.

...Iată de ce pe biletul lăsat inginerului Mihai Barta stătea scris: „Ai dreptate. Aici e locul tău...”

Desene: TIA PELTZ

RADU ATANASESCU

Rămășițe co

Autoritățile coloniale din Aden schingiuiesc populația pașnică

ADEN

Adenul, Bahreinul, teritoriile Qatar și Mascat sînt coloniile britanice cele mai importante de pe Peninsula Arabică. Adenul și insulele înconjurătoare de la intrarea Mării Roșii sînt considerate „posesiuni ale coroanei”. Lupta popoarelor din aceste principate arabe împotriva exploatării coloniale cîștigă teren. Nici la Aden, nici la Bahrein sau la Qatar imperialiștii britanici nu mai sînt siguri pe trînicia pozițiilor lor. Lupta popoarelor din aceste țări împotriva exploatării economice și a dominației politice a imperialiștilor britanici se intensifică tot mai mult.

MACAO

Macao, împreună cu insulele sale, pe țărmurile sudice ale Mării Chinei, este o colonie portugheză. Această peninsula are o lungime doar de 5 km și o lățime de aproximativ 3 km. „Macao se întinde pe șapte coline, asemenea Lisabonei”, de aici trebuie să se deducă că el aparține portughezilor! Acesta este argumentul colonialiștilor. Absurd, nu?

Portughezii au fost primii importatori de opium din China, la început ca medicament, apoi ca narcotic. Portughezii l-au adus din Turcia, și Macao a rămas o bază a opiumului chiar și în secolul al XX-lea. Această bază a

Indonezia și-au cîștigat libertatea. Vechile popoare ale Asiei s-au ridicat cu o forță nouă și o perspectivă fără precedent în istoria lumii. Deșteptarea Asiei și Africii a fost oglindită și la Bandung, la 24 aprilie 1955. La Conferința de la Bandung, popoarele Asiei și Africii au denunțat colonialismul ca o „rușine a omenirii”. Mai tîrziu, la 14 decembrie 1960, Adunarea Generală a O.N.U. a votat cu o majoritate zdrobitoare textul declarației prin care se recunoaște dreptul la independență al țărilor coloniale și popoarelor lor. Astfel, forțele păcii și ale progresului, ale celor care luptă pentru independența națională își fac astăzi auzit glasul în lumea întreagă.

DUPĂ GOA - IRIANUL DE VEST

Generația tînă, care dorește să aibă o viață mai bună, este foarte interesată în a face să dispară petele negre ale colonialismului de pe fața lumii. Ea a privit cu simpatie și acțiunile Indiei cînd a reintegrat teritoriul Gôa, smulgîndu-l colonialiștilor portughezi. Toate forțele progresiste ale lumii au sprijinit atunci India. Însă forțele obscure ale imperialismului au acuzat India cînd ea a trecut la măsuri pentru reintegrarea teritoriului Gôa. Astăzi, după eliberarea acestui teritoriu, imperialiștii caută să se

răzbune. După eliberarea teritoriului Gôa, problema Irianului de Vest ajunsese la ordinea zilei. Irianul de Vest este o parte a teritoriului indonezian și el trebuia redat Indoneziei. În cele din urmă s-a ajuns la un acord și poporul indonezian va recăpăta acest teritoriu care-i aparține. Indonezia a avut sprijinul tuturor forțelor progresiste ale lumii în lupta sa dreaptă pentru obținerea acestei importante victorii.

VECHILE RĂMĂȘIȚE COLONIALE

Unde se mai află acum asemenea „întrînduri coloniale” în Asia și care sînt cei ce le susțin? În Macao, Hong Kong, Singapore, Borneo Britanic și Aden, regăsim vechea formă a dominației coloniale de către forțe imperialiste. În Taiwan, Coreea de sud, în Vietnamul de sud, Tailanda, Filipine, Okinawa găsim noile forme ale colonialismului funcționînd sub masca pactelor militare. Jefeirea țărilor coloniale în Asia a început foarte de demult, la începutul secolului al XVI-lea de către Portugalia, Spania, Olanda și Marea Britanie. Statele Unite, Germania occidentală și Japonia au ajuns la aceste forme ale exploatării folosind soluții noi de sclavie și împilare economică.

Deșteptarea la viață a milioane de oameni din țările coloniale și semicoloniale constituie unul dintre aspectele cele mai caracteristice ale actualei perioade, mijlocul secolului al XX-lea. Numeroase țări din Asia și Africa au scuturat jugul

colonial. Să luăm, de exemplu, Asia.

Dacă aruncăm o privire asupra hărții politice a acestui continent vom constata că majoritatea țărilor care îl alcătuiesc sînt libere astăzi. Dar colonialismul în această parte a lumii nu a murit încă pe deplin, este doar în agonie. Vechile forme ale exploatării coloniale mai există în mai multe regiuni ale Asiei. Și formele noi ale colonialismului sînt foarte active în unele țări ale continentului. Asemenea „întrînduri coloniale” sînt folosite de forțele imperialiste ca trambuline pentru tot felul de acțiuni subversive împotriva popoarelor de curînd independente ale Asiei.

Istoria luptei pentru libertate în Asia este cît se poate de interesantă. După primul război mondial popoarele asiatice din cadrul imperiului țarist și mongolii au găsit calea nouă a libertății și fericirii. După cel de-al doilea război mondial China, India și

oniale în Asia

Hong Kong. Opiomania face ravagii în rîndul băştinaşilor

Singapore este și orașul contrastelor dintre bogățiile celor puțini și avuți și sărăcia maselor. În fotografie: o stradă din Chinatown, unde se poate observa acest lucru în ceea ce privește casele de locuit

colonialismului constituie un pericol constant pentru Republica Populară Chineză. Însă nici prin represiuni și nici prin acțiuni provocatoare nu poate fi suprimată lupta populației din Macao pentru independență.

HONG KONG

Hong Kongul, care a fost acaparat de Marea Britanie acum 120 de ani, în urma războaielor opiumului, a devenit unul dintre principalele puncte de sprijin ale imperialismului britanic în Extremul Orient. Hong Kongul a fost folosit ca bază de jefuire a bogățiilor poporului chinez și de transformare a Chinei într-o semicolonie. Acțiunile antiimperialiste s-au intensificat în mare măsură la Hong Kong chiar înainte de eliberarea Chinei în 1949.

SINGAPORE

Insula Singapore, împreună cu orașul care poartă acest nume, este o posesiune colonială britanică situată în extremitatea sudică a Peninsulei Malacca. Istoria și economia ei nu pot fi separate de istoria și economia Malayei. Malaya a furnizat mai mult de jumătate din producția mondială de cauciuc și cositor. Cauciucul și cositorul malayez sînt vîndute în S.U.A. de către britanici și pe această cale Anglia cîștigă dolari. Recent, și Germania occi-

dentală a pătruns în viața economică a acestei insule. Singapore este sediul pactului agresiv al S.E.A.T.O. Poporul singaporez continuă lupta pentru independența sa completă.

INSULELE MALDIVE

Maldivele sînt un grup de peste 2 000 de insule în Oceanul Indian. Locuitorii consideră că țara lor este un regat independent. Însă Marea Britanie, impunînd un tratat nedrept acestor insule — tratat pe care locuitorii Maldivelor nu l-au recunoscut niciodată —, a declarat în 1887 un protectorat asupra acestei țări. Din 1956, cînd bazele militare britanice din Ceylon au fost retrase la cererea guvernului Bandaranaike, Ministerul de Război britanic și-a îndreptat ochii spre Insulele Maldive. Iată ce scrie în legătură cu aceasta săptămînalul ceylonez „Forward”: „Baza britanică aeriană din Maldive constituie o primejdie pentru Ceylon, India și celelalte țări ale regiunii. Ea face ca S.E.A.T.O. să pătrundă în inima Oceanului Indian”. Avînd simpatia și sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de pace, populația Insulelor Maldive continuă lupta împotriva colonialiștilor britanici, pentru drepturile sale naționale.

BORNEO

Borneoul britanic ocupă regiunea de nord și nord-vest a Insulei Borneo și constă în două colonii britanice principale: Borneo britanic și Sarawak și protectoratul Brunei. Cărbunele, petrolul, fierul, aurul și cauciucul sînt sursele de exploatare ale acestor colonii. Imperialiștii britanici realizează profituri colosale de pe urma exploatarii populației Borneoului și jefuiesc insula de bogățiile sale naturale. Succesul indonezian realizat de poporul indonezian în lupta pentru independență și criza imperialismului britanic constituie acum factori importanți care ajută mișcarea de eliberare în această regiune.

★

Iată cîteva dintre rămășițele principale ale vechii forme a colonialismului în continentul asiatic. Noua formă a colonialismului, sub conducerea S.U.A., este activă în anumite alte părți ale Asiei, așa cum am arătat. Pactele militare, cum ar fi S.E.A.T.O. și C.E.N.T.O., urmăresc mai ales să combată forțele democratice de pe pămîntul asiatic. Aceste blocuri militare sînt legate de pactul atlantic.

Popoarele Asiei, care au o îndelungată tradiție de luptă împotriva vechilor și noilor forme

ale colonialismului, își intensifică lupta pentru independență, pentru eliminarea rămășițelor colonialismului de pe cel mai mare continent al globului.

Tînăra generație a lumii sprijină uriașa mișcare de eliberare din Asia, Africa și America Latină. În Asia poporul indian a eliberat recent Gôa, Damão și Diu de sub jugul colonial portughez. Poporul și tineretul Laosului luptă pentru cîștigarea independenței, pentru pace, pentru neutralitatea și unitatea țării sale. Masele largi ale tineretului și poporului sud-vietnamez duc o luptă încununată de succes de apărare împotriva agresiunii și intervenției imperialiștilor americani. Lupta tineretului și poporului sudcoreean împotriva imperialismului american și a regimului militarist-fascist cîștigă în amploare. Poporul, tineretul Japoniei militează neobosit împotriva bazelor militare străine de pe teritoriul lor.

Astfel, lupta comună pentru lichidarea colonialismului, împotriva opresiunii militare și a neocolonialismului, pentru independența națională și pacea mondială a intrat pe continentul Asiei într-o nouă fază, decisivă.

K. GOVINDA PILLAI
secretar al Federației tineretului
din întreaga Indie

de gardă

la

Reportaj
despre o zi
petrecută la o
companie de
grăniceri ai R.D.G.

Tuchfelstal

Suenal. O dimineață însoțită de toamnă. Pe o pantă lină, pe jumătate acoperită de frunzișul dens al castanilor și fagilor bătrâni, se află postul de grăniceri ai R.D.G. de la Ilsenburg. Ceva mai la vale, de-a lungul ogoarelor, trece frontiera, tăind pământul german, pe care reacționarii de la Bonn l-au scindat în mod perfid prin crearea în 1949 a statului lor separat occidental, scindare mereu adâncită datorită politicii reacționare duse de cercurile guvernante ale Germaniei occidentale, în conformitate cu interesele pactului agresiv N.A.T.O.

Grănicerii din Ilsenburg, care apără la această frontieră apuseană Republica Democrată Germană de o agresiune a imperialiștilor vest-germani, au astăzi o zi mare. La 14 septembrie, unul dintre tovarășii lor, fruntașul Uber, va fi decorat în fața frontului cu medalia Artur Becker, cea mai înaltă distincție a Tineretului Liber German (F.D.J.).

Fețele bronzate ale grănicerilor exprimă mândrie și bucurie, deoarece fruntașul Uber și-a câștigat stima lor, este secretarul organizației F.D.J.

APELUL DE LUPĂ AL F.D.J.

Cîteva minute după înmînarea acestei distincții — pe drumul spre zona de zece metri care se întinde peste locul denumit Besenbinder și peste cărările pietroase din Tuchfelstal — aflu de la șeful de schimb Pagels că fruntașul Uber a primit medalia Artur Becker nu numai pentru îndeplinirea conștiințoasă a îndatoririlor din cadrul serviciului. În propoziții laconice, ca un ostaș obișnuit să nu rostească prea multe cuvinte, el îmi relatează despre ultima adunare a F.D.J. Am discutat Apelul de luptă pe care Comitetul Central al F.D.J. l-a adresat, la 18 august, tuturor membrilor organizației noastre. Prin acest Apel de luptă lansat sub lozincă „Patria vă cheamă — apărați republica socialistă!”, F.D.J. a demonstrat că aprobă și sprijină din toată inima măsurile de apărare a R.D.G. adoptate la 13 august 1961.

În linii generale, apelul conține trei sarcini principale:

1. Tinerii între 18 și 23 de ani

sînt chemați să se înroleze voluntar în organele armate ale republicii.

2. Toți tinerii, la locurile lor de muncă, au sarcina de onoare de a da un randament sporit pentru a întări astfel R.D.G.

3. F.D.J. se angajează să sădească în fiecare inimă tînără conștiința victoriei socialismului și comunismului, devotamentul față de R.D.G. și ura față de dușmanii de moarte ai tineretului iubitor de pace din lumea întreagă, militaristii și fasciștii vest-germani.

Sîntem soldați. Apelul de luptă nu ne privește oare în primul rînd pe noi? Una dintre cerințele sale sună însă astfel: „Apărați republica socialistă!”. Unii dintre noi urmau să fie lăsați la vatră în toamna acestui an și în luna ianuarie. Datoria ne obligă să răspundem cu un „Nu!” clar și hotărît, chiar dacă unii șovăie inițial la întrebarea dacă putem părăsi frontiera tocmai acum, în perioada în care ațlătorii la război răspund cu intensificarea provocărilor la eforturile țarilor socialiste, ale forțelor păcii de a realiza tratatul de pace.

Un mic pîrliaș, care șerpuiește

sub fagi, a întrerupt pentru un timp conversația noastră. După ce am sărit pîrliașul, am mai aflat că Uber este un exemplu pentru ceilalți grăniceri. Pînă la asigurarea păcii în întreaga Germanie, el s-a hotărît să rămînă la postul său, întotdeauna gata să apere cu arma în mînă frontiera, pacea.

Dintr-o dată, în fața noastră se deschise o cărare și trebuia să-mi iau rămas bun de la șeful de schimb, tovarășul Pagels, și de la soldatul Hindsche care-l însoțea. Am ajuns la frontiera unde cei doi ostași vor sta de gardă și-și vor îndeplini, timp de opt ore, serviciul plin de răspundere. Între timp, împreună cu plutonierul Schubert, care face de 12 ani serviciu la grăniceri, mă voi cățăra pe un munte puțin înalt.

La picioarele noastre se întinde o vale pitorească. Dacă în fundul văii nu s-ar vedea zona de apărare nivelată, nimeni n-ar bănuși că acest peisaj minunat, care se aseamănă cu cele din munții Harz este înșelător. Pentru că tocmai mica fabrică de hîrtie care poate fi văzută în fundul văii, dincolo de frontieră, pe pământul vest-german, este locul de unde pornesc deseori atacuri mirșave și acțiuni de subminare ale vameșilor vest-germani și ale mercenarilor din așa-zisul Bundesgränzschutz.

„Dacă mă gîndesc că și acești oameni sînt germani, mă trec toate nădușelile” — îmi spune plutonierul din serviciul de frontieră, în timp ce, privind prin binocul puternic, pot zări în spatele ferestrelor vechii fabrici de hîrtie fețe care privesc cu curiozitate. Ochiul experimentat al tovarășului Schubert i-a văzut, de asemenea, și, dînd din cap în direcția lor, el mi-a spus: „Aceștia sînt de fapt inofensivi. Spionii însă și provocatorii deghizați ca vilegiaturisți, care

vin pînă acolo jos cu Mercedesurile sau Volkswagenurile lor și aruncă cu pietre în noi, aceștia sînt primejdioși. Ei sînt în stare oricînd să provoace prin violență. Și dacă îmi spune cineva că și acolo locuiesc germani și că germanii nu trebuie să tragă în germani, pot numai să răspund: cei de acolo nu sînt adevărați germani”.

Mă gîndeam atunci la faptul că astfel de lepădături l-au asasinat la 11 mai 1952 la Essen pe Philipp Müller, un tînăr vestgerman, membru al F.D.J., și că cei de teapa lor nu se dau înapoi nici de la răpirea de copii, că ei devastează din nou cimitire evreiești, că aruncă în închisori muncitori care iubesc pacea și că fac tot ce le stă în putere pentru a pune în pericol pacea.

Tovarășul Schubert îmi întreprinde însă cugetările.

„Aceștia nu sînt adevărați germani, iar noi, în unitatea noastră, sîntem fermi în ce privește următorul lucru: acela care atentează la granița noastră, acela atentează la pace, și pe un asemenea provocator, dacă este necesar, îl lovește glonteale noastre”.

Ne apropiem încet de următorul post, în timp ce, dincolo de frontieră, pe șoseaua care duce spre Harzburg, oameni din Bundesgrenzschutz se apropie cu un automobil în direcția fabricii de hîrtie. Au ei oare de gînd să pună la cale o nouă provocare? O s-o pătească, pentru că am putut să mă conving că tovarășii din grupa F.D.J. a fruntașului Uber au devenit ostași bine pregătiți, că grănicerii R.D.G. nu oferă nici o șansă celor care încalcă frontiera și provocatorilor, nici în acest sector și nici în altul.

CUM ÎNĂLȚĂ PE ARMĂ

Apoi, seara tîrziu, cînd aerul răcoros al pădurii pătrunde plăcut în cameră, stăteam de vorbă cu locotenentul major Dirlam, comandantul adjunct politic al companiei de frontieră. El apreciază bucuros înalta pregătire de luptă a soldaților săi, care, în ultima săptămînă, au dovedit că sînt la înălțimea sarcinilor lor.

El are însă și grijile sale. În cîteva convorbiri pe care tovarășii săi le-au dus cu tinerii locuitori din Ilsenburg, a fost ridicată în repetate rînduri problema: „provocările puse la cale de Bonn nu vor duce oare la un război?”

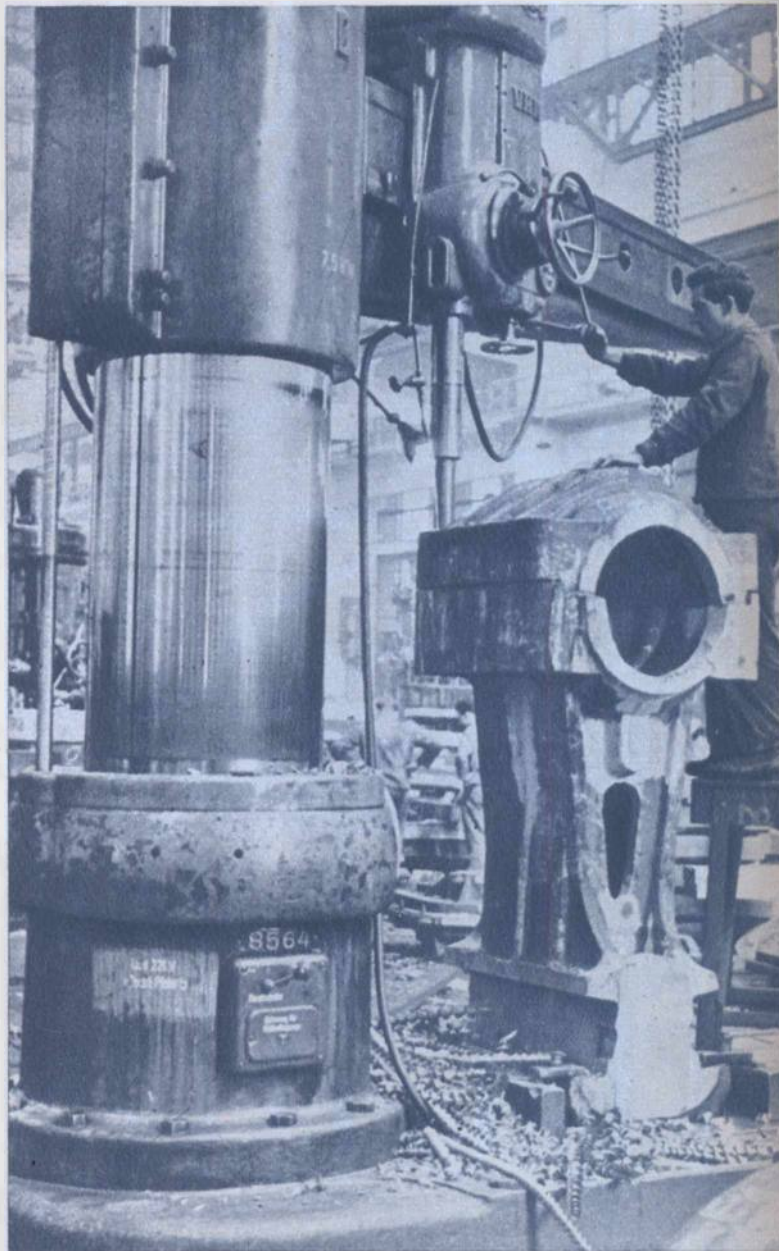
Tovarășul Dirlam știe foarte bine cît de serioasă este această problemă, pentru că el privește zi de zi dușmanul în față, un adevărat dușman furibund și brutal, atît la Tuchfelstal, cît și la Zwieselstal. „Dar — spune tovarășul Dirlam — noi știm că tocmai prin serviciul nostru prestat la frontieră contribuim ca un asemenea război să fie zădărnicit. Sîntem convinși că, dacă acum toți tinerii din republica noastră sînt gata să pună mîna pe armă și să dea dovadă, la locurile lor de muncă, de adevărate fapte eroice, ei contribuie în modul cel mai efectiv la apărarea păcii.

Totuși — spune el după un scurt timp de gîndire —, cel mai rău surd este acela care nu vrea să audă. Și la Bonn avem de-a face cu asemenea oameni care nu vor să tragă nici un fel de învătămintă. În cazul că ar declanșa un război, vom trage, vom lupta și nu vom lupta prost. Avem de partea noastră puternica Uniune Sovietică, întregul lagăr socialist, toate mijloacele de luptă pentru a da fiecărui agresor o lovitură nimicitoare, o asemenea lovitură încît să se aleagă praful din el. Tocmai această superioritate economică, politică și militară a lagărului socialist ne dă ferma convingere că vom fi în stare să acționăm astfel ca la granița noastră nimeni să nu îndrăznească să declanșeze un război”.

Locotenentul major Dirlam se apropie de fereastra deschisă. El privește spre pădurea neagră învâluită în noapte, acolo unde și în această noapte, ca și în toate nopțile, soldații din unitatea sa stau de gardă împotriva războiului, stau de gardă pentru pace. Pacea se află în mîini bune aici, ca și în alte puncte ale frontierei R.D.G.

KARL HEINZ SCHNEIDER

Aspect din Uzina „Ernst Thälmann” din R.D.G.

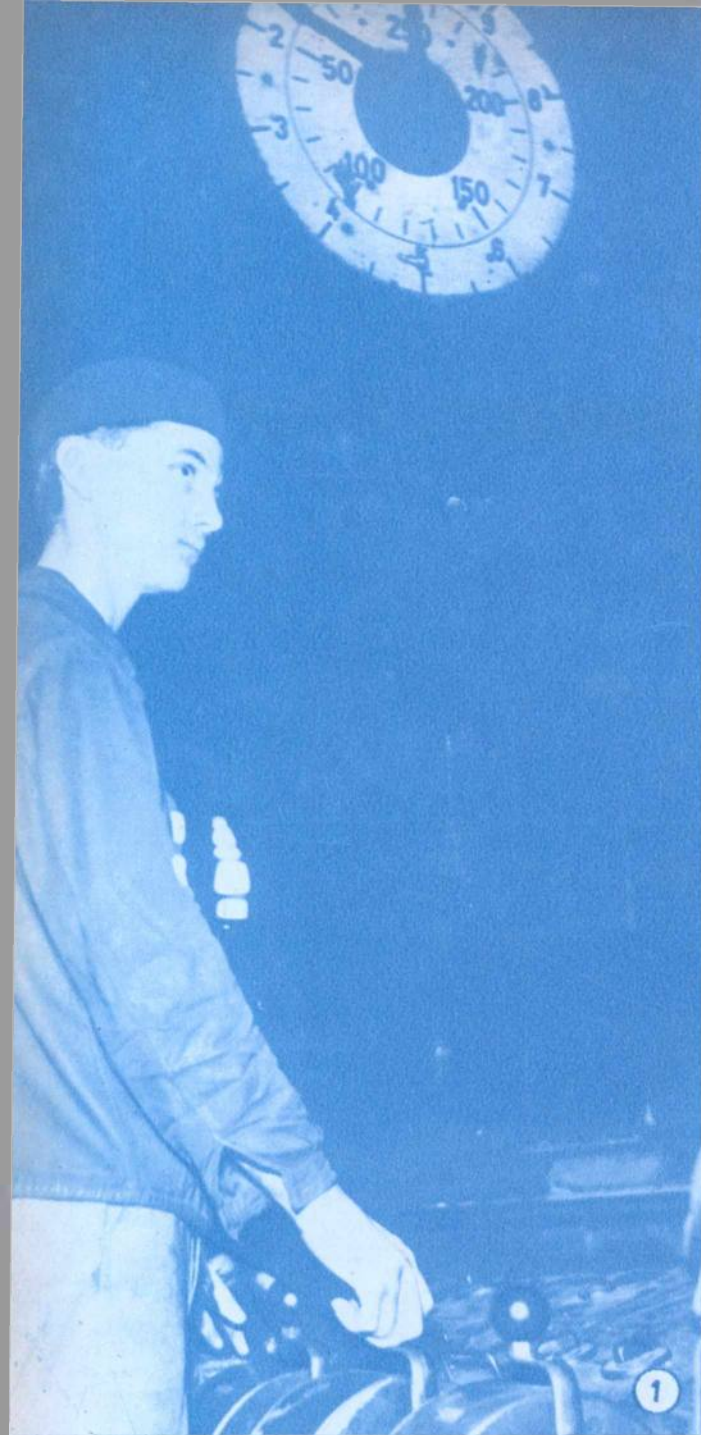

La Uzina de automobile din Eisenach, pentru copiii muncitorilor, funcționează și această instalație de hidrot terapie

Mașinile acestea nou-nouțe sînt gata să iasă pe porțile Uzinei de automobile din Eisenach

OAMENI S

- ① Atenția cu care Gh. Forțu mînuiește uriașul agregat i se vede pe față
- ② — Citește-o cu încredere, tovarășe Vonică, spune bibliotecara uzinei
- ③ Sfaturile tînărului inginer Mihai Cristescu îi sînt de folos utemistului Brăileanu
- ④ O partidă de șah între tinerii ingineri Vasile Sadici și Octavian Antonovici

foto: G. Bercovici

S ÎN PREOCUPĂRI

Secția laminare a Uzinei de tablă subțire din Galați. O hală spațioasă cu ferestre mari, în care lumina zilei se revărsă din belșug. Cuptoare din care focul nu se stinge nici ziua, nici noaptea. Utilaje moderne, de înaltă productivitate, sînt mînuite de oameni harnici și pricepuți. La masa de comandă de la cava trio a laminorului I, îl găsim pe tînrul Gheorghe Forțu. Cu numai doi ani în urmă, băiatul acesta, de statură potrivită și cu privire ageră, era elev la școala profesională. Acum lucrează în echipa comunistului Gheorghe Tîlmaciu, cunoscută în toată uzina pentru realizările obținute în producție.

— Parcă-l văd și acum pe Forțu, spune maestrul Tîlmaciu, cînd a venit prima oară în secție și a început să lucreze. Ca fiecare dintre noi, a început prin a face lucruri mai simple. A lucrat un timp ca ungător, apoi ca laminorist II. Acum toate acestea au rămas în urmă.

Și maestrul Tîlmaciu face o pauză, aruncînd o privire caldă spre Forțu, vrînd să ne invite să-l admirăm pentru sîrguința cu care muncește, apoi adaugă:

— Azi e laminorist I, fruntaș în producție și elev în clasa a X-a la seral.

La masa de comandă, tînrul laminorist lucrează atent, urmărind cu privirea drumul fiecărei bucăți de platină ieșită din cuptor. O apăsare pe una dintre manete, și bucata de metal incandescent trece printre uriașele „tăvăluge” ale laminorului. Zilnic prin fața lui trec 35—40 tone de platine. În fiecare mișcare, în fiecare gest este vizibilă grija ca din mîinile sale harnice să iasă numai lucru de bună calitate. Degroșate aici, la cava trio, deservită de el și tovarășii săi, bucățile de platine pornesc din nou spre cuptor. După alte trei operații de laminare iese produsul finit — tabla —, la obținerea căruia și-au spus cuvîntul și cunoștințele, priceperea, îndemnarea sa. Dacă echipa în care lucrează își îndeplinește lună de lună planul, cantitativ și calitativ, o contribuție prețioasă o are și el, fruntașul în producție și candidat al partidului Gheorghe Forțu. În timpul liber, tînrul Gheorghe Forțu poate fi întîlnit deseori în tovărășia cărților. În curînd va absolvi școala medie serală. Visul lui este să meargă la un institut. Firește, la institutul poli-tehnic. Cu siguranță că-și va împlini acest vis. Calea spre o înaltă perfecționare și instruire îi este larg deschisă.

Fiu de tîrani colectivști de prin părțile Botoșanilor, tînrul inginer Vasile Sadici a avut în viață un drum drept, simplu și frumos. Școala medie a absolvit-o cu diplomă de merit. În 1959 a terminat printre primii Facultatea de mecanică la Iași și, cum era și firesc, cu repartișarea în mînă, a pășit în același an pe poarta uzinei.

Dacă îl întrebi ce l-a atras spre metalurgie, răspunsul nu-l primești imediat. Abia după un minut de gîndire începe să-ți vorbească.

— N-aș putea spune exact ce m-a făcut să îmbrățișez metalurgia. Mi-au plăcut foarte mult matematica și aplicațiile ei în tehnică. Mi-a plăcut și desenul industrial. În facultate cursul de tehnologia prelucrării metalelor

m-a atras cel mai mult. Iar cînd am început practica am cunoscut și am îndrăgit viața nouă, entuziasă a muncitorilor metalurgiști, de care nu concep să mă despart vreodată. Iată cîteva considerente care, cred eu, m-au condus spre această importantă ramură a industriei noastre socialiste. Fapt este că azi lucrez ca inginer într-o secție de laminare și iubesc această muncă.

Lună de lună, planul de producție al secției este îndeplinit și chiar depășit, procentul de tablă calitate I crescînd. Bunăoară, în luna august s-au realizat peste plan 20 tone de tablă de primă calitate. De fiecare dată cînd se anunță în uzină rezultatele obținute în producție de secția pe care o conduce, un sentiment de bucurie îți umple inima. E bucuria muncii împlinite alături de oameni și împreună cu oamenii. Activitatea sa nu se rezumă însă numai la conducerea secției a II-a laminare. Ca membru al consiliului tehnic al uzinei, inginerul Vasile Sadici desfășoară și o bogată activitate științifică. Perfecționarea continuă a procesului tehnologic și lungirea vieții agregatelor, iată probleme care-l preocupă îndeaproape. Pentru rezolvarea lor studiază aproape zilnic literatura de specialitate, se consultă cu maistrii și muncitorii cu înaltă calificare. Valoroasa sa propunere făcută de curînd în consiliul tehnic pe uzină, referitoare la „Modificarea și îmbunătățirea funcției cuplajului cardanic”, în curs de aplicare, este de fapt rezultatul acestor căutări neîntrerupte.

În timpul liber îl întîlnești adeseori la clubul uzinei, la o partidă de șah ori jucînd tenis de masă. Din cînd în cînd merge și la pescuit. Se mai întîmplă însă uneori ca peștii să nu-i găsească mult timp undița. Dar nu pentru că n-ar fi un pescar priceput, ci din pricina vreunei probleme tehnice profesionale a cărei rezolvare îl pasionează mai mult decît orice. Munca creatoare în uzină îi oferă cele mai mari satisfacții. Și e firesc să fie așa, deoarece oamenii de felul său, crescuți și educați de partid, nu-și pot închipuși viața altfel.

Printre inovatorii uzinei se numără și utemistul Ioan Brăilescu. Tînrul acesta voinic, cu înfățișare de atlet, conduce o echipă de mecanici de întreținere. Preocuparea principală a echipei o constituie întreținerea și menținerea în perfectă stare de funcționare a instalației termotehnice de la cuptoarele laminarelor. Cu toată strădania oamenilor din echipă, din timp în timp apărea ba aici, ba dincolo cîte o defecțiune. Brăilescu și băieții din echipa sa îi veneau repede de hac. Multă bătaie de cap i-au pricinuit însă pompele de ulei ale servomotoarelor. Ele se defectau cel mai des. Zile de-a rîndul, după cele opt ore de muncă, îl găsai la cabinetul tehnic studiind sau discutînd cu inginerul Mihai Cristescu, utemist și el, schema inovației ce-i încolțise în minte. În cele din urmă a reușit. Înainte fiecărui cuptor de la un laminor avea în instalația termotehnică cîte un grup de debitare a uleiului sub presiune pentru servomotoare. Acum, prin aplicarea inovației propuse de utemistul Brăilescu, care constă în scurtcircuitarea conductelor de ulei, se folosește un

singur grup de acționare: electromotor—pompă de ulei, pentru toate cele patru cup-toare ale unui laminor. Celelalte grupuri de acționare au fost trecute în rezervă sau folosite în altă parte. Valoarea economiilor post-calculată ce se realizează anual se ridică la aproape 25 000 de lei.

De la prietenul său, comunistul Ion Stegăroiu, locțiitor al secretarului comitetului U.T.M. pe uzină, am aflat că inovatorul Brăilescu este și un pasionat vînat.

— E atît de plăcut, povestește el tovarășilor săi de muncă, să colinzi cîmpia sau bălțile în căutarea vînatului, iar seara să te întorci cu tolba plină. Nu întotdeauna vin cu ea dolidora, remarcă el, dar aerul curat pe care îl respiri te înviează, îți dă puteri noi...

De curînd tînrul inovator a primit un răspuns de la cabinetul tehnic. Era încunoscîntat că a fost acceptată și dată pentru a fi aplicată în procesul de producție și cea de-a doua inovație „adaptarea servomotoarelor din situația de folosire a gazului de gazogen la utilizarea gazului metan”. O nouă soluție tehnică, propusă din rîndurile muncitorilor, vine în ajutorul perfecționării continue a procesului de producție. Un fapt obișnuit pentru industria noastră socialistă.

De curînd a pășit pe porțile uzinei o nouă promoție de muncitori calificați. Printre aceștia se află și proaspătul absolvent al școlii profesionale utemistul Gheorghe Vencilă. Cînd îl vezi la cava trio a laminorului II, unde lucrează ca separator, ești inclinat să crezi că e elev venit la practică. Deosebirea de vîrstă între el și ceilalți muncitori îți creează pentru o clipă această nedumerire. Dar, privindu-l cum muncește, îți dai seama că ai în față un laminorist îndemnat, priceput.

— Băiatul acesta, spune prim-maistrul, are stofă de laminorist. Abia a primit botezul focului și-și măsoară forțele cu unul care a venit anul trecut. Are tragere de inimă și mai ales îi place meseria. În scurt timp o să lucreze laminorist doi sau poate chiar unu.

Tînrului Vencilă, căruia abia i-a mijit muștața, îi sînt larg deschise căile spre viitor. Primul pas l-a făcut bine. Din discuția avută cu el la ieșirea din schimb am aflat că este îndrăgostit de literatură. Îi plac mult cărțile care oglindesc în paginile lor viața și lupta comunistilor. „Așa s-a călit oțelul”, „Tînră gardă”, „Clocote”, „Reportaj cu ștreangul de gît” sînt numai cîteva dintre operele citite de el în ultima vreme.

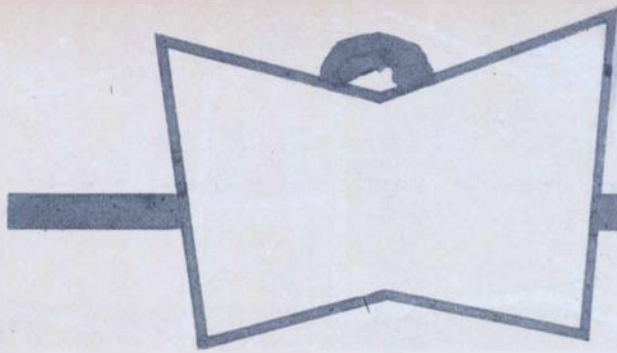
Are dreptate Vencilă: „Fără cultură nu poți fi un muncitor cu o pregătire înaltă”.

★

...Nu se poate relata într-un reportaj despre cei peste 1 000 de tineri din uzină, despre preocupările și visurile lor. Am vorbit doar despre cîțiva dintre ei: oameni simpli, obișnuiți. Toți tinerii metalurgiști ai Uzinei de tablă subțire din Galați au însă trăsături comune: dragoste de muncă, optimism robust, sete de cunoștințe, preocupări și visuri temerare.

I. DUMITRU

DIN PRESA TINERETULUI

U.R.S.S.

„MAESTRA BLĂNURILOR ARGINTII”

Căsuțele pe picioare de lemn cu ferestrele acoperite de rețele din sîrmă și „dormitoarele” întunecate seamănă cu niște cămări joase. Străzi, ulicioare, „cantine”... În aceste „ordzele” care se întind pe tot țărmul Oceanului Înghețat, de la Arhanghelsk pînă la Ciukotka, trăiesc nărcile, vulpile argintii, vidrele și vulpile polare... În îndepărtata Kolima, în sovhozul „Srednekolimski”, există, de asemenea, un astfel de oraș. Aici sînt crescute vulpile albastre.

...Un șir drept de căsuțe-cuști. În ele se află animale pufoase. Blana lor este oare cu adevărat albastră? Deocamdată e cenușie, cu nuanțe întunecate, și atîrînd în jos printre grății. Ne privesc ochi răi, negri, de parcă ar fi vopsiți cu lac. Dar aceasta e acum. Cînd va ninge va părea că viscolul a adunat în aceste căsuțe nămeși de zăpadă. Corpul vulpilor va fi acoperit, din virful nasului și pînă în virful cozii, de o blană albă-strălucitoare, cu reflexe albastre delicate. Pînă atunci vîntătorii se pregătesc pentru sezonul de iarnă. Își verifică armele, plasele, furcile — principalele lor instrumente de lucru.

Ora de prînz la fermă este cea mai zgomotoasă. Vulpile se agită, prind cu dinții și parcă vor să muște castroanele din aluminiu. „Dă-mi, că a sosit timpul” — parcă ar spune ele.

Comsomolista Katea Soznova trece printre cuști, introduce prin ușițe castroanele umplute cu mîncare gustoasă. Animalele cunosc foarte bine această mîncare și parcă răspund atunci cînd fata le strigă pe fiecare după nume. Katea a venit în sovhoz după absolvirea școlii de zece ani și iată că a și deprins meseria de a crește aceste animale puternice, delicate în ce privește îngrijirea, rele și atît de frumoase. Ea a stabilit și un record în istoria sovhozului — a obținut 169 de pui de la 20 de vulpi. Acești indici pot fi invidiați chiar de cei mai experimentați crescători de animale din întreaga Iakuția. Pe bună dreptate, Katea Soznova este numită în Kolima „maestra blănurilor argintii”.

Dar Katea nu este unica crescătoare. Sute de comsomoliști au plecat, după absolvirea școlii, în colhozurile și sovhozurile din Iakuția. Zeci dintre

ei, în special fetele, lucrează acum la fermele unde se cresc animale sălbătice. Comsomolistele acestea se iau la întrecere cu tinerii care se ocupă cu vînatul în tundră. Acolo este nevoie de un ochi ager, de specializare în prinderea animalelor în capcane. Aici sînt necesare metode științifice și multe cunoștințe.

În fiecare an, Iakuția dă țării zeci de mii de blănuri scumpe. Această regiune ocupă un loc important în ce privește producția de blănuri. Peste 150 milioane de blă-

nuri dă Uniunea Sovietică pe an. Mai mult de o treime din această „recoltă” se obține la fermele de creștere a animalelor sălbătice. Un mare merit revine tinerilor, băieți și fete, comsomoliștilor care, adevărați maeștri în acest domeniu, duc înainte faima crescătorilor ruși de animale sălbătice. Tineri asemănători Katiei Soznova se numără cu miile în întreg ținutul înghețat, de la Murmansk pînă la Ciukotka.

A. MURZIN
corespondent special

MAREA BRITANIE

PENTRU PACE ȘI PENTRU VIITORUL NOSTRU

Ce vor comuniștii? Pentru că știm că așteptați din partea noastră răspunsuri cu privire la politica celui mai puternic partid din secolul al XX-lea, am cerut unui număr de tineri sub 20 de ani să-i pună lui Jimmy Reid întrebări de felul celor care vă preocupă în legătură cu pacea și viitorul nostru.

TONY RITCHIE: Unul dintre lucrurile care interesează în cel mai înalt grad tineretul, atît pe cei din cadrul Ligii tineretului comunist, cit și pe cei care nu fac parte din ea, este problema coexistenței pașnice. Noi nu vrem să se ajungă la un război nu-

clear, însă va putea fi el evitat? Problema este foarte complicată și greu de înțeles pentru tineri.

JIMMY REID: Tinerii din zilele noastre au crescut în atmosfera „războiului rece”. „Războiul rece” este „creația” unor anumite cercuri din Occident, a imperialiștilor. El a apărut în cursul anilor care au urmat celui de-al doilea război mondial și a avut drept scop să oprească sau să întîrzie progresul socialismului și al luptei anticolonialiste în lumea întreagă, folosind pentru aceasta șantajul atomic și forța militară.

Opunîndu-se forțelor agresive imperialiste,

statele socialiste, iubitoare de pace au fost nevoite să ia anumite măsuri pentru apărarea lor. De la „războiul rece” inițiat de imperialiști se trage și cursa nestăvilită a înarmărilor, care a adus stocarea în cantități uriașe a armelor nucleare, rachetelor intercontinentale etc. Un simplu accident ar putea să ne facă să pierim cu toții într-un al treilea război mondial! Toate popoarele, care se conduc după rațiune, caută o alternativă acestei posibilități de distrugere — și coexistența pașnică este această alternativă. Ea înseamnă, printre altele, și distrugerea întregului aparat al „războiului rece”, dezarmarea generală și totală, lichidarea alianțelor militare și a bazelor militare străine de pe teritoriul altor țări. Atunci se va deschide calea spre progres. Aceste măsuri ar face posibilă o lume în care țările capitaliste și socialiste ar coexista în liniște pe Pămînt, și-ar respecta suveranitatea, ar cădea de acord să nu folosească calea armelor pentru rezolvarea neînțelegerilor dintre ele. Oricare ar fi preferințele pentru vreun sistem social, capitalist sau socialist, noi sîntem cu toții de acord asupra unui lucru: trebuie să continuăm să trăim. Pentru aceasta, oricare ar fi convingerile noastre, noi putem să ne unim în slujba unei asemenea politici de pace.

Coexistența pașnică presupune, de asemenea, o întrecere între cele două sisteme, capitalist și socialist, pe diverse planuri. Lupta aici se va duce pentru a dovedi

care sistem asigură cele mai bune posibilități de trai maselor, tinde spre progresul omenirii. Sîntem convinși că socialismul va cîștiga în mod decisiv această competiție; știm că și mulți capitaliști simt aceasta, și de aici provine teama lor față de coexistența pașnică. În ceea ce privește socialismul în Marea Britanie, el va fi realizat — ca pretutindeni în lume — prin lupta poporului împotriva capitaliștilor și a cercurilor conservatoare.

Însă coexistența pașnică nu este un lucru care interesează numai țările socialiste, ci și pe cele capitaliste. Toate popoarele sînt interesate în a o dobîndi pentru că de ea depinde viitorul întregii omeniri. De aceea, această idee a cuprins masele și tot mai mulți oameni militează pentru ea. Atunci cînd noi, comuniștii, spunem că este posibil în momentul de față să se excludă războiul în lume, noi susținem aceasta pentru că forțele păcii sînt unite, mai puternice decît forțele războiului și pot să impună pacea celor care nu o doresc.

TONY RITCHIE :
Care sînt, după părerea dv., avantajele care ar decurge pentru tineret într-o Mare Britanie socialistă?

JIMMY REID : O Mare Britanie socialistă ar trata tinerii ca pe oamenii de care depinde viitorul. În socialism societatea are în principal în vedere omul cu nevoile sale, viața sa fericită, prezentă și viitoare. Școlile ar asigura o pregătire generală accesibilă tuturor copiilor. Învățămîntul superior

ar fi deschis pentru toți cei care l-ar dori. Tinerile talente ar putea să se dezvolte pe deplin. Un număr cu mult mai mare de tineri ar putea dobîndi o pregătire superioară în domeniul științelor și artelor. Sporturile și distracțiile ar fi la îndemîna tuturor pentru a asigura dezvoltarea unui tineret sănătos la corp și la minte.

Socialismul face aceasta pentru tineri nu numai pentru că este interesat în armonioasa lor dezvoltare, ci și țînînd seama de faptul că a te ocupa de tineri înseamnă a te interesa de progresul societății. Tinerii englezi se vor bucura în socialism de o mare atenție din partea societății și în ceea ce privește educația lor în spiritul moralei socialiste, care îl face pe fiecare să înțeleagă că în viață este o onoare să-ți servești patria, să-ți dezvolți toate capacitățile pentru a contribui la bunăstarea poporului tău.

Bineînțeles, toate acestea înseamnă că oamenii vor fi însuflețiți de o înaltă conștiință a țelurilor care trebuie să fie atinse. Ei vor putea aprecia viața tinerilor în socialism, în contrast cu situația tinerilor care trăiesc în capitalism, unde sînt crunt exploatați, unde sînt educați în spiritul anti-umanității lozinci „fiecare pentru sine”, îndrăgită atît de conservatorii englezi.

O dată ce ar fi excluse din societate forțele care beneficiază de pe urma producției de arme și nu se va mai sădi în popor panică, o frică paralizantă de război, maselor li se va propaga ideea

egalității în drepturi a popoarelor, repulsie pentru colonialism, iar Marea Britanie va putea fi una dintre forțele înseminate ale păcii în întreaga lume. Țara noastră va apărea poporului său pentru prima dată în istoria sa, economia sa va fi planificată într-un fel nou, în interesul poporului, se vor ridica construcții noi, atît de necesare, pentru locuințe.

Agricultura socialistă ar transforma aspectul satelor și ar aduce la îndemîna locuitorilor lor cultura, bunăstarea.

Localitățile noastre balneare și frumusețile pitorești ale țării vor fi rezervate și dezvoltate nu pentru anumiți oameni, ci pentru odihna și plăcerea poporului muncitor.

Tineretul se va bucura cu adevărat de viață într-o asemenea Anglie! O Anglie entuziastă, fericită.

HELEN FINLEY:
De ce credeți că tinerii aderă la Liga tineretului comunist?

JIMMY REID: Pentru că ei vor pacea și vor să trăiască într-o Anglie mai bună. Nimic nu poate fi cîștigat fără luptă; dacă doriți pacea, trebuie să luptați pentru ea. Mulți dintre tinerii care doresc pacea nu sînt încă de acord cu ideile ligii noastre. Noi, tinerii comuniști, susținem unitatea tineretului în lupta pentru pace. În același timp noi spunem că cea mai bună garanție a păcii este să punem capăt unui sistem care generează primejdia de război, sistemul capitalist.

Și voi doriți o Mare

Britanie mai bună. Dacă prin aceasta înțelegeți o Anglie mai bună pentru voi înșivă, pentru tovarășii voștri de muncă, cu alte cuvinte pentru clasa noastră muncitoare, trebuie să luptați pentru aceasta. Aceasta înseamnă să luptați nu numai pentru un salariu mai bun, ci și pentru o orînduire socială mai bună. În momentul de față, mulți tineri muncitori sînt gata să intre în această luptă fără a fi încă de acord cu politica și ideile Ligii tineretului comunist. Noi, tinerii comuniști, sprijinim unitatea în lupta

R.F. GERMANĂ

ijpd

Internationaler Jugendpressedienst

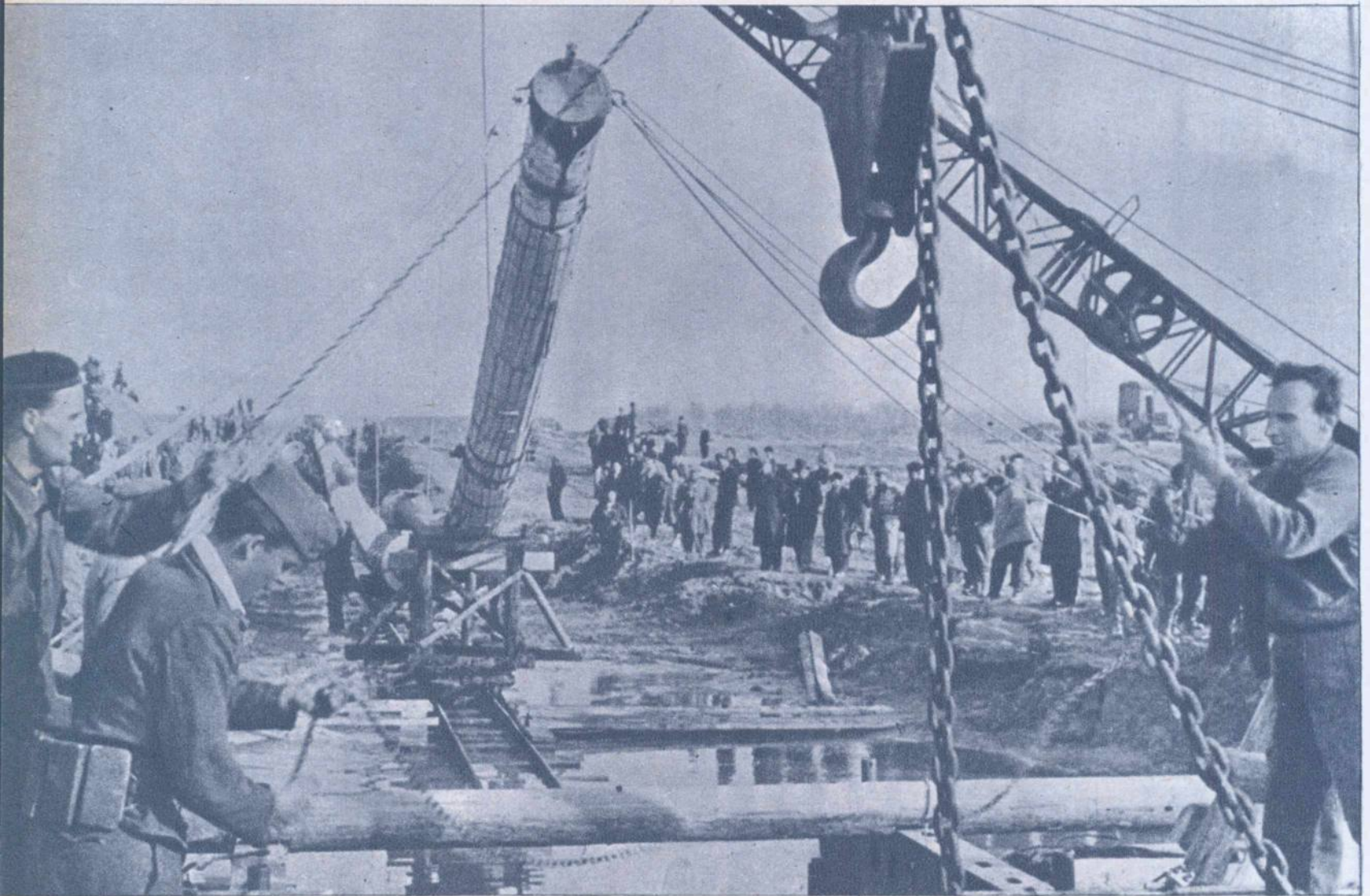
STUDENȚII SOCIALIȘTI GERMANI CER REFORMA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

În cadrul celei de-a XVI-a Conferințe ordinare care a avut loc la Frankfurt pe Main, Uniunea studenților socialiști din Germania a propus un proiect de reformă al învățămîntului superior. În acest proiect se cere adoptarea unor măsuri eficace în vederea unei reforme a învățămîntului superior în spiritul unei cît mai largi democratizări. Un sistem de sprijin preconizat să fie acordat studenților, sistem care ar urma să fie stabilit pe baza unor fonduri publice, ar permite tinerilor talentați să-și continue fără greutăți materiale studiile superioare. Obiectivul pe care și-l propune acest program este crearea unei

împotriva cercurilor patronale. Dar noi sîntem convinși că o Mare Britanie cu adevărat fericită va fi o Mare Britanie socialistă, în care nu vom mai lupta împotriva patronilor pentru că ei nu vor mai exista. În fiecare țară a lumii de astăzi unde socialismul a fost realizat oamenii muncii au ajuns la luminoasa orînduire sub conducerea comuniștilor. Dacă vreți să grăbiți sosirea zilelor în care vom începe construirea socialismului în țara noastră, integrați-vă în rîndurile Ligii tineretului comunist.

subvenții guvernamentale de care să beneficieze toți studenții. Prin aceasta s-ar putea ajunge la creșterea numărului, în momentul de față foarte scăzut, al studenților de origine muncitorească. Conferința, convocată în legătură cu sărbătorirea celei de-a XV-a aniversări de la crearea Uniunii tineretului socialist din Germania, a aprobat mai multe rezoluții privind problemele interne. Participanții la conferință s-au pronunțat cu energie împotriva planurilor guvernului federal, urmărind introducerea unei legi cu privire la starea excepțională și la serviciul militar obligatoriu.

O parte a conductei petroliere „Prietenia“
montându-se pe teritoriul R.S. Cehoslovace

La 6_{KM} de Kosice

Un grup de patinatori, campioni
mondiali pe 1962, printre care
cehii Pavel și Eva Rowane (mijloc)

delegație a Tineretului Liber Austriac a avut nu de mult posibilitatea să petreacă două săptămâni în Cehoslovacia, la invitația C.S.M. (Uniunea Tineretului Cehoslovac), și să studieze aici, în mai multe domenii, viața tineretului. Delegația austriacă, alcătuită din patru membri, a vizitat Praga, Boemia de nord, Moravia de nord și regiunea răsăriteană a Slovaciei. În timpul acestor două săptămâni am văzut atâtea lucruri, am adunat și am păstrat atâtea impresii, încât ne vine realmente greu de a alege pentru a relata ceea ce este mai important.

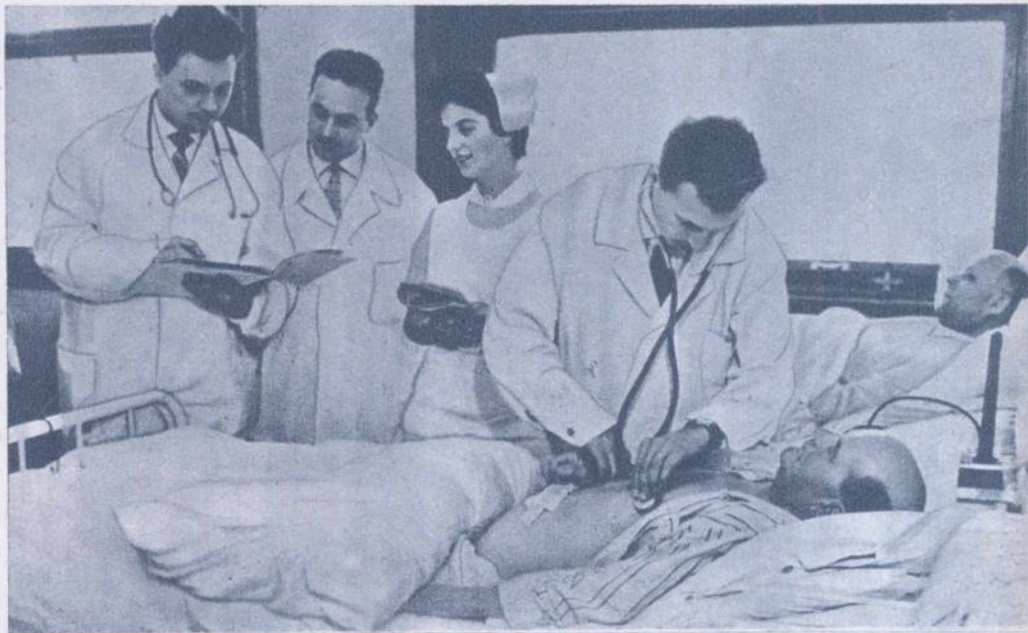
Una dintre amintirile noastre cele mai frumoase se leagă de vizita la unul dintre cele mai importante șantiere de construcții ale actualului plan cincinal din Slovacia orientală. Despre această vizită aș vrea să scriu câteva cuvinte.

Era în a 11-a zi a călătoriei noastre prin Cehoslovacia, într-o joi. Sosisem seara, cu avionul, la Kosice, al doilea oraș important al Slovaciei. A doua zi, îndată după micul dejun, ne-am dus să vizităm șantierul. Un inginer și activiștii ai C.S.M. ne-au condus și ne-au pus la curent cu istoria sa. Aici se construiește un mare combinat siderurgic, prevăzut să fie terminat în 1971. Va fi unul dintre cele mai mari de acest fel din Europa centrală. Prima etapă a construcției, care va dura până în 1965, cuprinde darea în exploatare a trei mari furnale, alături de care se vor ridica uzine cuprinzând 17 000 de muncitori. O nouă cale ferată rapidă va permite ca cei 5 sau 6 km dintre aceste noi uzine și orașul Kosice să poată fi străbătuți în câteva minute. Un nou ansamblu de locuințe pentru muncitorii combinatului este de pe acum în construcție la Kosice. O altă parte a viitorilor muncitori și salariați vor fi cazați în noul cartier, situat în apropierea uzinelor și care adăpostește în momentul de față pe muncitorii constructori de pe șantier.

În timpul vizitei noastre se montau tocmai diverse conducte și cabluri. Benzile rulante și citeva hale se găseau deja în plină construcție. În momentul de față participă la lucrări aici 8 500 de oameni, majoritatea muncitori constructori, ingineri, tehnicieni. Din acest efectiv, 2 200 sînt tineri în vîrstă de mai puțin de 26 de ani.

Ne-a fost greu să cuprindem în vizita noastră întregul șantier, care se întinde pe o suprafață de 700 ha. Dar și cît am văzut ne-a impresionat profund. Niciodată în viața noastră nu văzusem un asemenea lucru mareț! Pe lîngă magnificele mașini, macarale, excavatoare, pe lîngă nenumăratele automobile, am văzut o hală în construcție care se întindea pe o imensă suprafață și care urma să fie terminată în 6 luni. O altă hală, a cărei construcție nu începuse încă, urma să se întindă pe o suprafață și mai mare.

Am avut numeroase convorbiri cu ucenicii, cu muncitori și ingineri. Dintr-o convorbire cu un grup de ucenici am aflat că ei obțin încă din primul an de ucenie o retribuție, în timp ce în anul al treilea primesc salariu după randamentul muncii prestate. Se găsește printre ucenicii cîte unii ale căror salarii se apropie de cele ale muncitorilor adulți. La aceasta se mai adaugă și faptul că în cămine, unde sînt găzduiți și hrăniți, întreținerea este complet gratuită.

Pavel Kantorek — cunoscut maratonist cehoslovac — este în același timp și un medic valoros

În cursul convorbirilor cu muncitorii specializați sau necalificați, cu șoferii de camion și conducătorii de excavatoare, am putut constata că sînt bine retribuiți. Toți muncitorii care nu locuiesc la Kosice și vin din regiuni mai îndepărtate sînt găzduiți în frumoasele apartamente ale cartierului despre care am vorbit mai sus.

Toți muncitorii au la dispoziția lor bucătăria și cantina întreprinderii, unde pot obține hrana pe care o dorește și care costă ieftin.

Multe uzine asemănătoare sînt în momentul de față în construcție în Slovacia, pentru că această regiune, mai ales în părțile sale răsăritene, se găsea înaintea într-un stadiu mai puțin avansat din punct de vedere industrial. În cursul ultimilor ani însă au fost depuse eforturi considerabile pentru a depăși această rămînere în urmă, moștenire a regimului burghez. Uzina siderurgică în con-

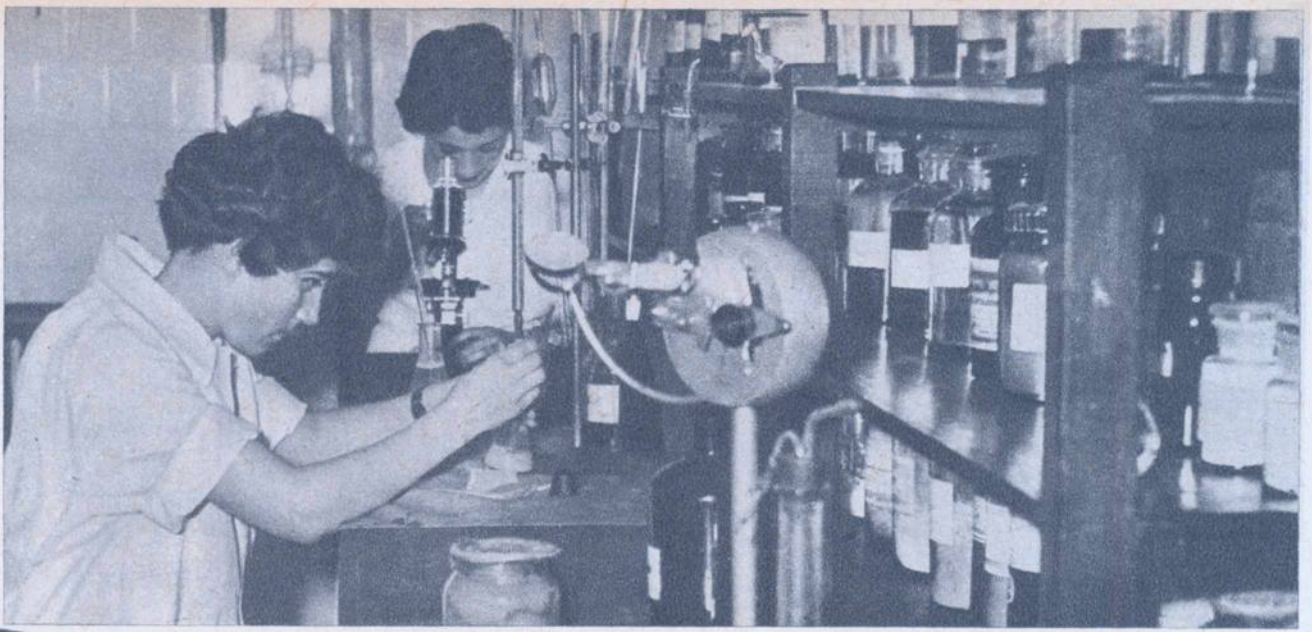
strucție va aduce o mare contribuție la dezvoltarea din punct de vedere industrial a Slovaciei orientale.

În jurul orașului Kosice se lucrează cu hărnicie și la transformarea agriculturii și chiar a condițiilor climatice prin plantarea de brîuri forestiere de protecție. Lucrul acesta este necesar mai ales din cauza vînturilor, care nu încetează niciodată și care constituie sursa multor neplăceri.

Am cîștigat multă experiență pe aceste șantiere și la celelalte uzine vizitate în cursul șederii noastre în Cehoslovacia. Peste tot ne-am putut convinge că Republica Socialistă Cehoslovacă se transformă într-un ritm rapid și, în primul rînd, că în orice domeniu și din orice punct de vedere tineretul are deschise în fața sa toate posibilitățile.

WALTER POLD

În laboratorul de chimie

L
a

Banda de sortare a legumelor

Z
a
g
n
a

Umplerea recipientelor cu legume și gramarea acestora

V
ă
d
e
n
i

Industrializarea în producția alimentară a făcut ca multe din alimentele pe care gospodinele le pregăteau înainte în casă, cheltuind destulă energie și timp, să fie pregătite de mașini în uriașe bucătării moderne. Pe ambalajele mult apreciatului suc de roșii sau pe cele ale pastei de ardei, pe cutiile sau borcanele păstrind un timp îndelungat legume sau fructe cu toate proprietățile nutritive am văzut adesea numele unei localități care altădată nu ne-ar fi spus nimic: Zagna-Vădeni.

Aici am poposit într-o zi, la fabrica de conserve ce-i poartă numele, ca să vedem cum iarna în cămărele, apoi în meniurile noastre, pătrund concentrate căldura și lumina soarelui, aromele zămislite de pământ, aer și apă într-o strălucită îmbinare.

Iată-ne ajunși într-un loc unde de departe mirosea a toamnă cu toate că arșița lipea de trup cămașa și griul abia se treiera. Un miros dulce-acrișor amintea de curțile gospodărești în care se pregătesc în al treilea anotimp al anului merindele pentru iarnă. Roiuri întregi de albine înconjurau locul făcând în felul lor reclamă produselor fabricii...

Am pătruns în hale spațioase, curate (aici curățenia este un component al procesului de producție), cu oameni în haine albe printre tuburi, recipiente, vase uriașe a căror sticlă, metal sau email se întrecea în strălucire. Tot procesul de producție este modernizat. Muncitorii fac doar sortarea fructelor sau legumelor, controlează mersul mașinilor, verifică calitatea produselor pe parcursul procesului de fabricație.

Să facem cunoștință cu acești „oameni în alb”. Spre noi se îndreaptă o băsmăluță ca neaua de sub care suride un cap tânăr de fată.

— Aurica Apetrei, se recomandă, din secția legume sterilizate, schimbul I.

Și în fața curiozității reporterului n-are încotro și povestește cite ceva din viața ei. Numai de 5 ani lucrează în fabrică, dar cultura dobândită în școala medie, pe care o absolvise înainte, a făcut-o să deprimă repede meseria și să urce sigură treptele calificării profesionale ajungând astăzi maistră, cu toate că e foarte tânără.

— Cum v-ați ales această meserie?

— O, nu dintr-o dată, cu toate că e atât de potrivită pentru noi fetele. Mai întâi, băgându-mi în cap unele prejudecăți, am venit să lucrez în birourile fabricii. Dar acolo mă plictisiam, își amintește Aurica.

Apoi, trece repede la prezent, povestindu-ne cu entuziasm și pasiune despre noi produse introduse în fabricație, despre nectarul de caise care, după spusele ei, le va lăsa consumatorilor „gura apă”. În continuare despre mașinile noi cum e aceea de tăiat cotorul sau cea de porționat ardei, vinete, morcovi, sau spălătoarele cu flotație pentru mazăre, toate ajutând la creșterea productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor.

— Acum simt într-adevăr că fac ceva folositor, conchide Aurica.

„Descusind-o” mai departe pe maistră asupra planurilor ei de viitor am aflat că are de gând să se înscrie la facultate, să devină inginer în ramura alimentară. Dacă mai adăugăm că e și membră în comitetul U.T.M. putem înțelege ce viață intensă, bogată în preocupări are.

Utemistul Vasile Iorga, vacuumist frunțas la secția concentrate-paste s-a dovedit a fi foarte zgârcit la vorbă. Cînd cei din jur ni l-au lăudat pentru calitatea deosebită a muncii, a lăsat ochii în jos zîmbind, dîndu-ne să înțelegem că nu-și face decît datoria.

Am mai aflat multe lucruri frumoase și despre alți numeroși muncitori dintre care amintim pe Didina Zaharia, Paraschiva Vlase sau Costache Culea. Hărnicia și conștiinciozitatea lor au contribuit substanțial la succesele înregistrate pe întreaga întreprindere, din care spicium citeva: pe trimestrul II planul de producție la conserve de fructe a fost îndeplinit în proporție de 170%; pe aceeași perioadă productivitatea muncii a crescut față de plan cu 18, 82% la gemuri și dulceturi; la conserve de legume sterilizate s-a înregistrat o depășire de plan de 17% în trimestrul II. S-a obținut 90% calitate superioară la gemuri, iar la conservele de mazăre eticheta cu „fină” a fost lipită pe 44% din produse în loc de 35% cît era planificat.

Cum iarna bate la ușă, e foarte aproape timpul cînd, cum spune Geo Bogza:

„În fața paharului plin cu tot soarele verii, în timp ce afară urlă viscolul și se involburează uriașe zăpezi, cuprins de mari elanuri vitale, de bucurii și recunoștințe adinci...” vom sorbi chihlimbaria licoare a sucului de roșii menită să ne facă să uităm că zilele însorite sînt departe. Pentru aceasta le vom putea mulțumi și „oamenilor în alb” de la Zagna-Vădeni.

C. VRÎNCEANU

Cercetări ale științei românești

Interviul nostru cu tov. Nicolae Ionescu, șeful Secției de cercetări și proiectări piscicole de la Mamaia

— O

revistă de specialitate prezenta recent talianul suspendat ca una dintre cele mai interesante inovații ale stației de la Mamaia, ca una dintre realizările științifice cu importante rezultate practice. Am dori să prezentați cititorilor noștri câteva detalii în legătură cu acest talian.

— Pentru oricare dintre vizitatorii litoralului, talienele — clasice unelte de pescuit —, așezate la câteva zeci de metri de coastă, reprezintă un peisaj familiar.

Pescuitul românesc la Marea Neagră se bazează de altfel pe pescuitul de coastă, talienele realizînd circa 90 la sută din producția totală de pește marin.

Pînă în anul 1950, la litoralul românesc au funcționat izolat și cu caracter sezonier numai cîteva taliene de tip vechi, în special în susul litoralului. Începînd din 1950, pescuitul masiv de coastă cu ajutorul talienelor a cunoscut o mare dezvoltare, extinzîndu-se pe tot litoralul de la Sulina pînă la Mangalia. Numărul talienelor a crescut an de an, ajungînd ca, în ultimul timp, să se folosească în medie 100 de bucăți anual.

— Talienele sînt fixate de fundul mării?

— Desigur.

— Înseamnă că nu pot fi folosite decît pînă la mici distanțe față de coastă.

— Exact. Talienele se instalează și pescuiesc numai fișia îngustă din apropierea țărîmului, care nu depășește adîncimea de 10 m. Talianul suspendat — construit de tînărul nostru cercetător, ing. N. Gădiov — a apărut tocmai din necesitatea de a prelungi această fișie în zone cu adîncimi mai mari.

— Vreți să-mi dați cîteva caracteristici ale noii unelte?

— Spre deosebire de talianul clasic, noua unealtă nu mai este fixată la fundul mării. Capcana propriu-zisă nu atinge fundul,

fiind suspendată în masa apei. Noul tip de talian este prevăzut cu un așa-numit „uluc urcător”, compus din doi pereți laterali, o aripă centrală și un fund care obligă peștele să se ridice și să intre în capcană.

O serie întreagă de fapte ne dovedesc că, spre deosebire de uneltele vechi, noul nostru tip de talian necesită cu 40 la sută mai puține cheltuieli de confecționare, instalare și exploatare, rezistă la furtuni pînă la forța 6 Be, fapt ce duce la creșterea numărului de zile de pescuit și la micșorarea posibilităților de distrugere, exploatează o zonă nouă, inaccesibilă celorlalte tipuri de taliene, fără să influențeze asupra producției uneltelor instalate în zona obișnuită.

— Cum a crescut zona?

— Cifrele sînt pe deplin edificatoare. Dacă pînă acum doi ani, cînd nu dispuneam de acest talian suspendat, pescarii noștri exploatau numai regiunile de coastă pînă la maximum 10 m adîncime, acum pot pescui într-o regiune cuprinsă între Capul Midia și Mangalia, care în 1961 a atins adîncimea de 12 m, iar în 1962, 15 m.

— Noile unelte sînt construite tot din bumbac?

— Da. Dar preocuparea noastră actuală este să construim o serie de unelte din relon de Săvinești. Cercetătorii noștri în domeniul tehnicii pescuitului efectuează de altfel în prezent o serie de studii pentru înlocuirea firelor de bumbac.

— Ce avantaje economice vor exercita?

— Durabilitatea mult mai mare, iar uneltele nu vor mai trebui să fie scoase timp îndelungat, ceea ce va mări perioada pescuitului. Interesant este, de asemenea, faptul că în institutul nostru se mai efectuează în prezent o serie de cercetări pentru înlocuirea flotoarelor ce susțin talienele la suprafața mării cu

materiale sintetice, care vor aduce avantaje mult mai mari decît pluta folosită în prezent.

— În afara studiilor legate de tehnica pescuitului, cercetătorii dv. se mai ocupă și de alte studii?

— Desigur... Cercetările în domeniul biologiei marine (hidrobiologiei și ihtiologiei) și proiectării amenajărilor piscicole (crescătoria, pepiniere piscicole) care se construiesc în Delta Dunării.

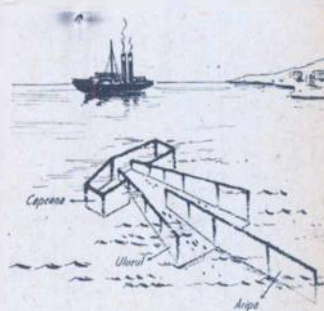
— Care sînt, de pildă, obiectivele în domeniul biologiei marine?

— Un ansamblu de probleme legate de hidrochimie, hidrologie, hidrologia apelor de la țărîmul nostru. Cercetătorii sovietici și bulgari efectuează pe țărîmurile lor o serie de studii similare. Rezultatele cercetărilor cumulate vor sta la baza unei ample lucrări științifice despre Marea Neagră, despre biologia și posibilitățile de exploatare piscicolă a acestei mări, care va fi elaborată în 1965.

— Continuați, desigur, în același timp studiile de prognoză.

— Întreaga noastră activitate este strîns legată de producție. Biologii noștri continuă să elaboreze anual prognoza principalelor specii de pești industriali, care ajută efectiv producției piscicole, planificării, organizării pescuitului.

G. MARIN

„OAMENI FĂRĂ IDENTITATE“

Noua carte de aventuri apărută în Editura tineretului descrie încercările unui spion al unei mari țări imperialiste de a forma o rețea de spionaj pe teritoriul țării noastre și de a fura unele documente de importanță maximă pentru economia națională, ca și nereușita acestor manevre. Acestea se izbesc, pe de o parte, de veghea organelor de securitate, pe de altă parte de vigilența unor simpli cetățeni ai țării. Scrisă într-un stil alert, cartea lui Chiril Tricolici urmărește atât acțiunea principalului spion, cât și a complicelui său, un om cinstit inițial, intrat în serviciul de spionaj străin datorită unor împrejurări

tragice și caracterului său lipsit de fermitate. De asemenea, sînt palpitanți urmăriți acțiunile echipei de securitate însărcinate cu prinderea celor doi.

Dar dacă acțiunile spionilor, ca și gândurile și reacțiile lor, sînt urmărite de scriitor cu o atenție care depășește de multe ori genul în sensul că el creează aci adevărate caractere în acțiune, descriind pe larg mobilul care i-a adus pe cei doi în situația mîrșavă de a-și trăda patria și făcînd o netă diferențiere socială și psihologică între ei, autorul acordă mult mai puțină atenție ofițerilor de securitate ocupați cu descoperirea spionilor. Aceasta în sensul unei schematizări a lor. Se afirmă tot timpul că spionul experimentat și inteligent face ca urmărirea să se desfășoare foarte greu.

Dar faptele din carte contrazic afirmația. Fiecare moment al încercărilor de a-i prinde pe spioni înseamnă din prima clipă o reușită pentru ofițerii de securitate. Atunci unde este efortul lor? Asemănător sînt prezetanți și oamenii obișnuiți care ajută la prinderea spionilor, ei amintindu-și întotdeauna neverosimil de repede că între alți zeci și sute de oameni întîlniți l-au întîlnit și pe spion în cutare și cutare ocazie, cum se întîmplă, de pildă, cu vinzătorul de la magazinul „Victoria“ sau cu ospătarul de la „Parcul trandafirilor“.

Cu toate aceste lipsuri, de altfel explicabile și scuizabile, știut fiind că Chiril Tricolici este la prima sa carte, „Oameni fără identitate“ se citește cu interes.

CAMIL
BACIU:

„REVOLTA CREIERILOR“

De astă dată, aventurile sînt de ordin științifico-fantastic, ele strîngîndu-se în jurul persoanei unui gazetar american progresist, Eugen Garrow. Conducător al unei greve, Garrow asistă la eșecul încercării patronilor de a crea, cu ajutorul unor creiere electronice, o diversiune în rîndul greviștilor („Revolta creierilor“), apoi, ca reporter, este trimis de ziarul său la descoperirea unui disc înregistrator de imagini trimis din Cosmos să cerceteze viața

de pe Pămînt („Discul de zircon“). Altă dată își aduce contribuția ca o descoperire care a fost inițiată de capitaliști spre distrugerea oamenilor să fie folosită în lupta de eliberare a coloniilor („Cîntecul de luptă al elefanților“) etc. Scrise cu vioiciune și chiar cu umor, povestirile științifico-fantastice ale lui Camil Baciuc atrag prin fantezia lor, prin simpatia cuceritoare pe care o degajă eroul lor, Eugen Garrow, prin originalitate. Căci, cu excepția povești-

rilor „Arborele magic“ și „Omul creier“, mai puțin reușite, volumul „Revolta creierilor“ poate fi considerat ca o reușită a genului, ca un foarte bun ciclu de povestiri științifico-fantastice.

Mariana PÎRVULESCU

CE SĂ CITIM

Valeriu L. Bologa, S. Izsák, FAPTE ȘI OAMENI. Din trecutul medicinei în patria noastră. Editura științifică, 272 pagini — 7,90 lei.

Ion Enache, GIORDANO BRUNO. Editura științifică. Seria „Știință și religie“, 28 pagini — 1,10 lei.

G. P. Gorșkov, 9 ÎNTREBĂRI, 9 RĂSPUNSURI. Traducere din limba rusă de ing. Mihai Medvețki. Editura științifică. Seria „Natura fără taine“, 44 pagini — 0,60 lei.

N. Kallos, A. Roth, CE ESTE FERICIREA? Editura științifică. Seria „Știință și religie“. 48 pagini — 0,85 lei.

I. Pascaru, D. Andreescu, STAȚII INTERPLANETARE, GĂRI COSMICE. Editura științifică. Seria „Asaltul cerului“. 88 pagini — 2 lei.

CARTEA
PRIETENA
NOASTRĂ

Scenă din spectacolul cu piesa „Fata cu pistrui”

Fata cu pistrui

Cercetătorul vieții de concert a Capitalei din ultimele patru decenii constată cu ușurință faptul că marea majoritate a manifestărilor închinată lui Beethoven au fost dirijate de decanul baghetei românești George Georgescu, recent sărbătorit cu prilejul aniversării a 75 de ani de viață.

Constanta predilecție a reputatului dirijor român pentru creația simfonică beethoveniană e firească. Format la școala măștrilor baghetei germane, George Georgescu vibrează adânc în fața neasemuitelor frumuseți ale creației beethoveniene, pătrunzând și redând ascultătorilor neasemuitul mesaj al simfoniilor „titanului”.

Elev al lui Arthur Nikisch, George Georgescu și-a însușit stilul autentic al interpretărilor beethoveniene, preluat la rîndul său de Nikisch de la profesorii săi, contemporanii lui Ludwig van Beethoven.

În această excepțională înțelegere a artei beethoveniene, în succesul tradiționalelor festivaluri Beethoven dirijate în ultimii 42 de ani de George Georgescu, rezidă de altfel interesul cu totul deosebit cu care iubitorii muzicii din țara noastră au întâmpinat ciclul simfoniilor lui Beethoven — remarcabil eveniment al trecutei stagiuni muzicale.

Așteptările n-au fost cu nimic dezmințite.

Continuînd tradiția lui A. Toscanini, W. Furtwängler, B. Walter, maestrul Georgescu ne-a prezentat, în fruntea filarmonicii bucureștene, roadele decenalei sale experiențe în domeniul interpretării celor nouă capodopere beethoveniene. De-a lungul a cinci concerte, simfoniile de tinerețe, poemul muzical de largi dimensiuni al „Eroicii”, simfonia „Destinului” și „Apoteoza dansului”, „Pastorală” și luminoasele simfonii a 4-a și a 8-a și, în sfîrșit, marea simfonie cu coruri au răsunit în toată incandescența lor.

Recent, în librăriile Bucureștiului au început să apară discurile care cuprind înregistrările făcute de Casa de discuri „Electrecord” în timpul memorabilului ciclu de concerte al maestrului baghetei românești.

Prin strădaniile tehnicienilor, discurile apărute pînă în prezent (cuprinzînd simfoniile a III-a, a VI-a, a V-a, I, a VIII-a) reușesc să conserve toată acea captivantă tălmăcire pe care Georgescu a asigurat-o interpretărilor din sala de concert.

Alături de recenta înregistrare integrală a operei „Bărbierul din Sevilla” de Rossini, alături de discurile apărute în zilele Festivalului „George Enescu”, ce cuprind manifestările sărbătorii muzicii românești, suita de discuri dedicate ciclului de concerte Beethoven se înscrie fără îndoială drept un remarcabil succes al discografiei românești. Aceste înregistrări nu trebuie să lipsească din discoteca oricărui tînăr iubitor de muzică.

Tr. POTERAȘ

Nu este pentru nimeni un secret că tinerilor le plac spectacolele vesele, comediile, din care, distrîndu-se, rîzînd, ei iau prețioase lecții de viață, își însușesc idei educative valoroase. Așa se explică succesul unor piese pline de umor și voie bună pe scenele noastre, dintre care face parte, de bună seamă, și comedia lui Andrei Uspenski, jucată la Teatrul muncitoresc C.F.R.: „Fața cu pistrui”.

Fata cu pistrui, comsolista Glașa, se remarcă și prin altceva decît punctișoarele care-i împodobesc nasul și obrajii, și anume prin cinstea și principialitatea ei. Frumusețea sufletească, un complement al dragălaşeniei fizice, nu întîrzie, așa cum este firesc, să atragă atenția unui băiat, și anume a inginerului Aleksei Nikolaevici Roscin. Numai că în loc să se sfîrșească o dată cu căsătoria, cum se întîmplă de obicei, piesa începe o dată cu... începutul căsătoriei. Roscin o iubește pe Glașa pentru că e o fată bună, pentru că e drăguță, pentru că se simte bine cu ea, pentru că la rîndul ei fata îl îndrăgește foarte mult. Dar el n-o cunoaște destul de bine pe Glașa, nu-i prețuiește îndeajuns calitățile sufletești, puritatea, dar și tăria morală, rod al educației primite în Uniunea Tineretului Comunist Leninist. De aceea are surpriza de a vedea cum Glașa, împotriva sfaturilor lui, ia poziție contra activității inginerului Rubțov, care neglijează calitatea construcțiilor de locuințe.

În felul acesta apare în fața spectatorului o pasionantă dezbateră de idei, o dezbateră morală despre dragoste față de muncă, despre principialitatea comunistă. În această dezbateră, Aleksei Roscin dovedește o oarecare miopie, ca să spunem așa, nu înțelege că Glașa nu avea un simplu capriciu, ci era călăuzită de un profund simț al dreptății. Zguduirea sufletească prin care trece Rubțov, plecarea Glașei îl trezesc la realitate pe Aleksei, îl fac să-și dea seama că înțelege greșit caracterul tinerei sale soții. Gestul său final, cînd își dă seama de adevăr și cînd ia hotărîrea de a pleca alături de Glașa în îndepărtata Siberie, pe marile șantiere de construcție, dovedește capacitatea lui de a-și recunoaște greșelile și a le îndrepta, dovedește că el nu este mai prejos în ce privește profilul moral.

Ceea ce caracterizează piesa lui Uspenski este simplitatea mijloacelor prin care a știut să pună în discuție probleme majore. Aceasta explică, de altfel, aprecierea de care se bucură lucrarea în rîndurile publicului spectator. Distrîndu-se copios la acest spectacol, publicul susține prin veselia lui pe eroii pozitivi, ia atitudine împotriva rămășițelor concepțiilor învechite ale unor personaje, susținînd cu căldură noul, ceea ce este înaintat. Aceasta a fost, de altfel, și linia pe care a abordat-o în spectacol regia lui Stelian Mihăilescu, regie care a valorificat pe deplin umorul optimist al piesei și s-a dovedit cu destulă fantezie creatoare în punerea în scenă.

O contribuție serioasă la scoaterea la iveală a calităților textului au adus-o actorii și, în primul rînd, cuplul interpretelor tinerilor soți. Foarte bine a evoluat în rolul Glașei Elisabeta Raicu, dovedind umor, căldură, spontaneitate, pasiune. Sergiu Demetriad a arătat că atunci cînd este profund preocupat de rol poate face serioși pași înainte față de unele interpretări stereotipe din trecut. Au plăcut, de asemenea, Ion Gheorghiu, în rolul lui Rubțov, Astra Dan, Dory Nichita.

În ansamblu „Fata cu pistrui” este un spectacol cu adevărat tineresc, antrenant.

N. BULGĂRE

festivalul

filmului

1

„NOUĂ ZILE
DINTR-UN AN”

2

„FLĂCĂRI ȘI
FLORI”

3

„CASA DE
LA RĂSCRUCE”

4

„LA 30 DE ANI”

5

„OAMENI
ȘI FIARE”

6

„CÎND COPACII
ERAU MARI”

Tradiționala Lună a prieteniei romîno-sovietice s-a deschis și în acest an cu Festivalul filmului din marea țară prietenă, cuprinzînd cîteva dintre cele mai caracteristice ultime producții ale studiourilor sovietice. Anul acesta festivalul este deosebit prin vasta problematică contemporană pe care o supune dezbaterei spectatorilor, printr-un înalt spirit umanist, spiritul epocii comunismului, în numele căreia militează eroii în continuă autoperfecționare morală, printr-o mare măiestrie artistică. Două dintre aceste producții au primit recent cele mai înalte distincții la festivalurile internaționale ale filmului de la Karlovy Vary și Veneția. E vorba despre „Nouă zile dintr-un an”, care a primit marele premiu „Globul de cristal” și respectiv „Flăcări și flori (Copilăria lui Ivan)”, distins cu „Leul de aur”. Prezentăm pe scurt cititorilor cele șase filme sovietice care au rulat în cadrul festivalului.

Înspirat din viața savanților din primele rînduri ale luptei pentru progresul omenirii, filmul acesta este o emoționantă pledoarie pentru necesitatea de a trăi intens, iubindu-ți cu pasiune munca în folosul semenilor tăi. Aceste 9 zile din viața tînărului savant sovietic Gusev nu se succed una după alta; ele au fost alese anume dintr-un an al său de muncă pentru că oferă împrejurările cînd se vădesc cel mai bine calitățile sale de om militant în slujba societății.

Filmul acesta este greu să-l povestești. El nu are o bogăție de fapte și întîmplări. Însă mustește de idei generoase. Din el învățăm să distingem ceea ce este esențial de ceea

ce este mai puțin important în viață, ce înseamnă să ai înaintea un țel măreț, cum poți trăi fără să te rușinezi vreodată că ți-ai irosit existența în zadar. (Scenariul: Danil Hrabrovițki și Mihail Romm; regia: Mihail Romm; imaginea: Gherman Lavrov; în rolurile principale: Aleksei Batalov, Innokenti Smohtunovski și Tatiana Lavrova.)

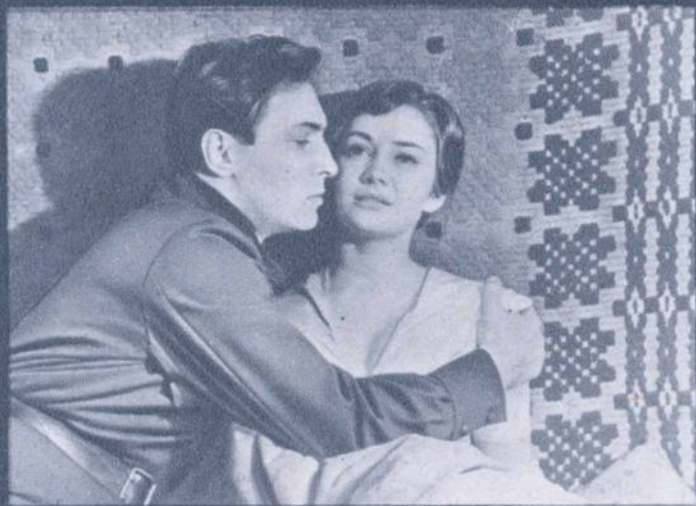
Filmul are la bază ideea eroismului unui foarte tînăr agent de recunoaștere sovietic care a luptat și căzut eroic în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Pierzîndu-și întreaga familie în război, micul Ivan, plin de ură împotriva fasciștilor, se hotărăște să meargă pe front pentru a-i răzbuna pe

cei dragi. Emoționante secvențe urmăresc pe două planuri, prin optica băiatului de o vîrstă fragedă, pe de o parte grozăviile războiului la care participă, iar pe de alta imagini din viața sa de dinainte, cînd totul era minunat în jur și putea cerceta cu aviditate viața, descoperind tulburătoarele ei frumuseți.

Filmul acuză puternic războiul și pe agresorii fasciști care au răpit atîtor milioane de copii copilăria. (Scenariul: V. Bogomolov și M. Popova; regia: Andrei Tarkovski; în rolul principal: Kolea Burliaev).

Dedicat calităților sufletești ale femeii sovietice, puternicelor ei sentimente, statorniciei și eroismului, forței sale de sacrificiu, filmul acesta povestește întîmplări tot din anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Pe Svetlana, eroina principală, izbucnirea războiului o găsește în drum spre casa omului iubit, așezată la o răscruce. O dată ajunsă însă află că Igor a plecat pe front. Hotărîtă să-l aștepte, se oprește în această casă în care războiul aduce pe rînd: redacția unui ziar de front, un spital, ostași sovietici în luptă. Tuturor ea le oferă sprijin, muncește cot la cot cu cei din spital sau din redacție, îndură suferințele alături de aceștia, neclintită în hotărîrea de a-și aștepta iubitul.

Peregrinările din „casa de la răscruce” constituie o foarte intere-

sovietic

santă modalitate de a ne face cunoscute multiple împrejurări ale războiului antifascist, chipuri de oameni sovietici care au înfruntat eroic pe dușmani, arându-i aprig, dornici în același timp de fericire. (Scenariul: Aleks. Galici și Stanislav Rostoțki; regia: Stanislav Rostoțki; imaginea: Viaceslav Șumski; în rolul principal: Larisa Lujina.)

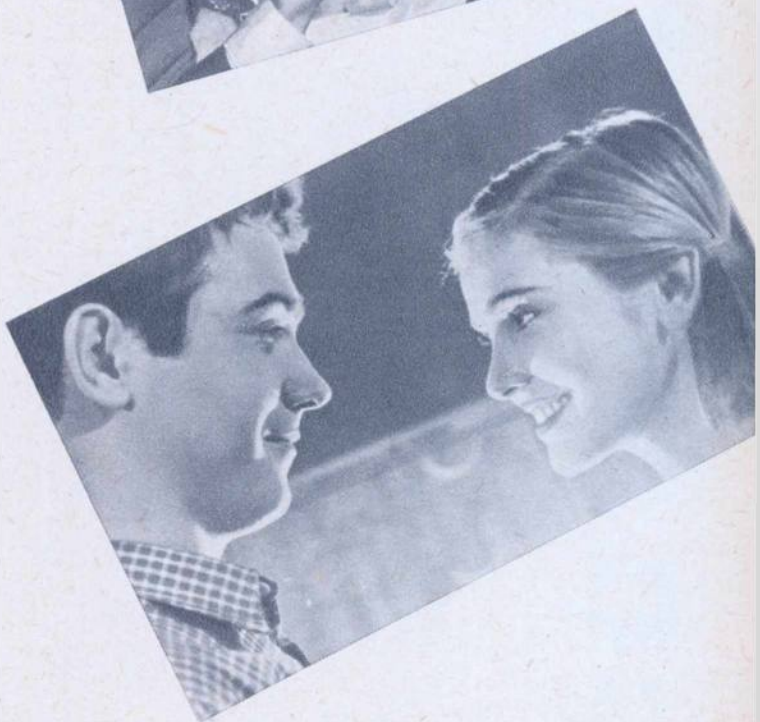
Această producție a studiourilor bielorusă a fost realizată sub conducerea artistică a lui Mihail Romm. Este o retrospectivă a vieții unei tinere femei care se autoanalizează. Marea ei dragoste pentru un pilot de încercare de avioane moderne a făcut-o să trăiască un moment critic în viață. Din cauza grijii pentru viața omului iubit a vrut să-l facă să-și părăsească meseria. Concluziile trase o vor ajuta în viitor să nu mai greșească. În dragostea adevărată nu e loc pentru egoism, numai fericirea celui iubit te poate face cu adevărat fericit. (În rolul principal: Rufina Nifontova.)

Film în două serii, realizat după scenariul și în regia lui Serghei Gherasimov. Este o coproducție a studiourilor „Maxim Gorki” și „Defa”. Aici se descrie întoarcerea în patrie, după 17 ani, a unui om sovietic care a trăit de la cel de-al doilea război mondial încoace în Occident. Concomitent cu

întimplările legate de revenirea sa în patrie, filmul urmărește retrospectiv ce s-a petrecut în viața lui în acești 17 ani, punând față în față diferitele chipuri de oameni pe care i-a întâlnit. Pe de o parte oamenii sovietici, care reacționează diferit la revederea sa, iar pe de alta figuri ale lumii capitaliste contemporane. Totul îi dă posibilitatea eroului, lui Aleksei Ivanovici Pavlov, precum și spectatorilor, să reflecteze asupra celor două societăți pe care le-a cunoscut, să recunoască superioritatea socialismului, care educă oameni cu înalte calități sufletești.

Filmul urmărește transformările din conștiința unui om care este pe punctul să decadă moralmente. Iordanov revine, după lungi și grele frământări, în rîndul oamenilor cinștiți, muncitori, își recapătă încrederea în sine, datorită ajutorului primit de la cei din jurul său, în primul rînd de la Natașa, pe care a mințit-o că e fiica lui pentru a scăpa de singurătate. Această tinără harnică și mărinoasă, pură și visătoare, îi acordă permanent încrederea, dragostea sa. Ea este expresia înaltelor concepții morale comuniste în care sînt educați oamenii sovietici.

(Scenariul: Nikolai Figurovski; regia: Lev Kulidjanov; imaginea: Valeri Ghinzburg; în rolurile principale: Iuri Nikulin, Inna Gulaia.)

cu sutele de mii!

Traditia spartachiadei tineretului, competiție sportivă binecunoscută nu stă numai în „vechimea” ei, în faptul că an de an intrunește la start sute și sute de mii de tineri și tinere din toate colțurile țării, ci și în aceea că ea constituie un izvor, am putea spune neseecat, pentru echipele sportive de performanță...

Popularitatea spartachiadei am revăzut-o și în acest an, cu ocazia „ediției de vară” a întrecerilor polisportive. Iată-ne, de pildă, la finalele pe regiunea București — pentru care parcul sportiv Dinamo a fost o „scenă” adecvată. 600 de sportivi și sportive — flăcăi și fete frunțași ai ogoarelor colectivizate! Peste 12 000 de spectatori! Câteva cifre care spun mult, mai ales că e vorba doar de o foarte mică parte din cei ce în etapele premergătoare ale spartachiadei au concurat sau au asistat la întreceri.

Finalele — o adevărată sărbătoare. Campionii raioanelor, încurajați frenetic de numeroasa asistență (alcătuită în majoritate din colegi și prieteni ai sportivilor) și-au disputat cu toată ardoarea cinstea de a urca pe podiumul învingătorilor etapei regionale. Fără îndoială că despre mulți dintre finaliștii spartachiadei din vara acestui an vom mai auzi și — firesc — vom mai scrie și în coloanele revistei noastre. Căci este imposibil ca „vitezista” Ioana Ene din Giurgiu, care a împlinit abia 15 ani, să nu-și continue antrenamentele în probele de alergări pe pistă și astfel să obțină rezultate de un nivel superior. Ea a dovedit frumoase calități la 100 și 400 m plat — probe ce le-a câștigat cu autoritate. Talentat s-a dovedit și C. Nicolae din satul Cobuzu — primul în cursa ciclistă. Oina — sport național — a scos în evidență nu numai calitățile tinerilor oiniști din Curcani, dar și faptul că în comună tradiția acestui sport se păstrează, iar prestigiul oiniștilor din Curcani — frunțași pe țară — se menține neștirbit. Cît de pasionantă a fost apoi finala la handbal feminin o arată scorul la limită (7-6) cu care echipa Spicul din Căzănești a câștigat în fața formației Victoria-Oltenița.

Fotoreporterul Șt. Petrică vă prezintă alăturat câteva imagini de la finalele spartachiadei amintite.

Atletism — concurenții din proba de 1 500 m în plină cursă (câștigător D. Sirbu din Giurgiu).

Ciclism — la viraj, concurențele pedalează prudent (proba a revenit Floarei Simion, din raionul Slobozia).

Volei feminin — fază din meciul Turnu-Măgurele — Andrașești (2-1).

INTRECEREA celor PUTERNICI

Sala Giulești, gazdă primitoare a altor competiții sportive interne și internaționale, nu s-a dezmințit nici când a fost vorba să-i primească pe „cei mai puternici” sportivi. Cine-s aceștia? Veți afla de îndată.

... E o după-amiază de toamnă. Totuși, căldura restantă a verii te îmbie — sportiv pasionat fiind — să nu cauți neapărat vreo competiție de sală, ci încă pe acelea ce se desfășoară afară, în aer liber. Dar, în după-amiaza aceea, peste podul Grand, luând drumul Giuleștilor, se îndreptau, grupuri-grupuri, pasionați ai sportului. Nu erau ei prea numeroși, cum trec de obicei la fotbal, și nici prea ...zgomotoși. În ce privește însă entuziasmul, plăcerea, pasiunea pentru sportul pe care îl îndrăgeau, discuțiile spectatorilor erau edificatoare.

— Ce zici, face Vlasov al nostru vreun record?

— Știu eu! S-a pregătit, e drept, dar nici ceilalți n-au stat degeaba.

— Frumos o să fie la categoria „ușoară”. Cristea și Adler sînt în formă. Eu „merg” cu Cristea. D-ta?

— Nu-i exclus, gălățeanul — deținător al recordurilor — are prima șansă. Dar la „smuls”, tot Adler este parcă mai bun.

— L-am văzut și pe Fiți Balaș. Concurează?

— Da de unde. Este în lotul seniorilor. Se pregătește pentru „mondiale”. Azi e spectator.

„Vlasov”... „Fiți Balaș”... „Smuls”... „categoria ușoară”... Obişnuinții cu aceste nume și terminologii și-au dat, credem, seama despre ce sport e vorba. Într-adevăr avem de-a face cu o importantă competiție de

haltere: campionatul republican al juniorilor.

Intrăm în sală. În mijloc, pe un podium special, haltera — cu „discurile” ei strălucitoare — stă liniștită în așteptarea voinicilor care-și vor măsura cu ea forțele. Juriul de concurs își ocupă locul, se fac ultimele verificări ale instalațiilor de semnalizare și crainicul anunță începerea întrecerilor.

Primii halterofili, de la categoriile mici, nu-ți prea fac impresia că asisti la un concurs al „celor mai puternici”. Aceasta însă la început, înainte ca respectivii să se ia la întrecere cu... haltera.

Grigore V. e un tânăr scund, dar „pachetele” de mușchi își fac repede sim-

țită prezența. Haltera pare o jucărie în brațele lui. Nici n-ai crede că acest tânăr sportiv care la stilul „aruncat” reușește 100 kg (aproape dublu cît greutatea-i proprie) este la categoria... pană.

Brașoveanul Wagner, la fel ca și Grigore, a îmbrăcat tricoul de campion. Primul la categoria „cocoș”, celălalt — cum spuneam — la categoria „pană”.

... Cristea Marin are 19 ani. Lucrează ca lăcătuș (și e fruntaș în muncă) la Șantierul naval din Galați. Antrenorul lui îl prezintă ca un element talentat, serios la antrenamente. „Are forță, e sîrguincios” — ne spune.

De fapt nu-i nevoie de prea multă prezentare. Se vede după felul cum evolu-

ează în concurs. Dintre „rivalii” lui de la categoria ușoară, el a obținut cel mai bun rezultat la „împins” — un stil destul de dificil (85 kg). Victor Adler din Timișoara a „smuls” mai mult decît Cristea. Cîștigarea titlului de campion au decis-o încercările de la stilul „aruncat”.

★

Vlasov, excelentul halterofil sovietic, n-a fost, firește, la întreceri. În discuția spectatorilor noștri, ca de altfel în discuțiile tuturor iubitorilor de sport din lume, numele lui Iuri Vlasov, cel mai mare campion pe care l-a cunoscut vreodată istoria halterelor, a devenit astăzi un simbol al sportului celor mai puternici.

DIN TOATE SPORTURILE • DIN TOA

DIN TOATE SPORTURILE • DIN

TENIS DE MASĂ — 15 echipe de tenis de masă, campioane în țările lor, s-au înscris la ediția din acest an (a III-a) a „Cupei campionilor europeni”: Graficki Zagreb (Iugoslavia), campioana R.S. Cehoslovace, Bundesbahnsportverein Viena (Austria), Tusa Düsseldorf (R.F. Germană), Red Boys Differdange (Luxemburg), Vasutepitő Törekves (R.P. Ungară), Standard Liège (Belgia), Lokomotiv Leipzig (R.D. Germană), Silver Star Geneva (Elveția), Partizan Belgrad (Iugoslavia), A M U I Amsterdam (Olanda), campioana R.P. Bulgaria, Sparta Varșovia (R.P. Polonă), A.O. Pangrati Atena (Grecia), C.S.M. Cluj (R.P. Română).

★

CICLISM — Campionii mondiali la alergările de fond pe șosea sînt italianul Renato Bongioni (la amatori), care a parcurs 180,320 km în 4 ore 30 de minute 50 de secunde, și francezul Jean Stablinski (la profesioniști), care a parcurs 296 km în 7 ore 43 de minute 11 secunde.

NATAȚIE — Noul recordman european al probei de 100 m fluture este maghiarul Jozef Gulrich. Performanța sa — obținută cu ocazia Dinamoviadului de la Cottbus (R.D. Germană) — este de 1 : 01,0.

★

AEROMODELISM — Constructorul de aeromodele Anatoli Kuznețov (U.R.S.S.) a stabilit un nou record mondial de viteză la campionatele mondiale desfășurate luna trecută la Kiev. Aparatul lui Kuznețov a parcurs 1 km cu o viteză de 288 km/oră. Vechiul record (277 km/oră) aparținea americanului Lowderdale.

★

ATLETISM — Sportivul maghiar Zsivotski a stabilit un nou record al Europei la aruncarea ciocanului: 69,58 m.

DIN TOATE SPORTURILE • DIN TOA

DIN TOATE SPORTURILE • DIN

CALEIDOSCOP

● Indonezia-Hong Kong 24—0! Scorul acesta, care nu mai suportă comentarii asupra superiorității echipei învingătoare, a fost realizat în cadrul turneului de polo pe apă al Jocurilor asiatice disputate la Djakarta.

★

● S-au împlinit 161 de ani de la inventarea bicicletei. Prima „mașină” cu două roți (una mai mare, alta mai mică) a fost construită în 1801 de un meșter iobag din Urali. Numele lui era Artamanov.

★

● În urmă cu cîva timp, ziarul „Sovetskii Sport” a publicat o corespondență a agenției TASS din New York, sub titlul „Gîndurile amare ale lui Norbert Schemansky” (Schemansky a cucerit la J.O. de la Roma medalia de bronz la haltere — n.n.). Din relatarea respectivă reține atenția faptul că halterofiliul american — tată a 4 copii —, deși medaliat olimpic, este preocupat mereu de căutarea de lucru: „Problema de a-l găsi a devenit foarte grea... În afară de aceasta, patronii se tem că voi dedica foarte mult timp sportului”. Scurta istorie a lui Schemansky oglindește cum nu se poate mai bine atitudinea față de sport în lumea capitalului.

★

● Istoria luptelor clasice consemnează un record de... durată pe care l-au înregistrat în meciul lor direct, disputat cu zece de ani în urmă, luptătorul rus Klein și luptătorul finlandez Asikainen. Victoria a fost acordată sportivului rus, după 10 ore și 15 minute de întrecere! Durata aceasta era posibilă întrucît pînă în 1912 meciurile de luptă nu erau limitate în timp, ele încheindu-se o dată cu victoria prin tuș sau abandon.

JOCURI DISTRACTIVE

DEZLEGAREA
JOCURILOR
DIN NUMĂRUL TRECUT

CARTE DE VIZITĂ

(7.6)

Aflați meseria tov. Mainescu și orașul unde o exercită.

ÎN
JURUL
LUMII

Din exterior spre centru:

1) Prins de parașută! 2) În jurul lui gravitează planetele; 3) Fluviu în Nigeria; 4) E posibilă și în condiții de imponderabilitate; 5) Planetă vecină cu Pământul; 6) La... elicopter! 7) Altă planetă; 8) Ulan...; 9) Vasta pădure rusească; 10) Corpuri cerești; 11) A se roti în jurul pământului; 12) Privitor la nave; 13) Capitala Bielorusiei; 14) Insulă în Marea Caraibilor; 15) Capitala Chinei populare; 16) Mare în Estul Siberiei; 17) Conduce o navă aeriană; 18) Specific... cometei! 19) Licurici... cosmici; 20) Plafon; 21) Insulă în Mediterană; 22) Și insule de corali; 23) Fluviu sovietic care se varsă în Marea Neagră; 24) Parașutismul sau aeromodelismul; 25) Obișșia unei ape; 26) Capitala Ecuadorului; 27) Aici s-a construit marea noastră hidrocentrală; 28) Munți în Crimeea.

De la 1 la 28, în' căsuțele marcate, veți afla numele celor patru eroi sovietici ai Cosmosului.

PACE ȘI PRIETENIE!

ORIZONTAL: 1) Festival — Birna; 2) Idei — Apăra — Cor; 3) Unire — Alb — Rt; 4) Ls — Ana — Aridă; 5) Aport — Dansuri; 6) Noi — Irina — Mocă; 7) Dr — Plina — Tenis; 8) Ață — Nu — Școli; 9) Insigna — Iși; 10) 'Bv' — Urui — Ota — Or; 11) Ilir — Tradusă; 12) Lucr — Iară — Ițit; 13) Eta — Delegați; 14) Țară — Prietenie.

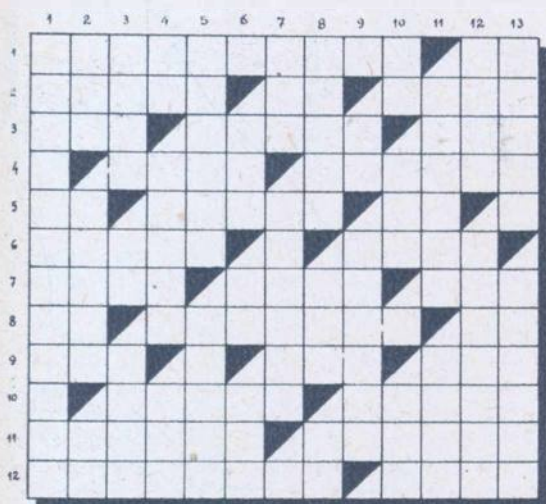
VERTICAL: 1) Finlanda — Balet; 2) Ed — Sportiv — Uța; 3) Seu — Oi — An — Icar; 4) Tânăr — Sultă; 5) Întâlniri; 6) Vara — Ringuri; 7) Ape — Din — Ni — Adr; 8) La — Nănașa — Trei; 9) Ra — Na — Orale; 10) Balas — Torța — Et; 11) Brumel — Adige; 12) Re — Ironii — Utan; 13) Nordici — Sosți; 14) Arta — Aspirație.

ORAȘE SOVIETICE

Moscova, Riga, Kiev, Minsk, Odesa, Tbilisi, Erevan, Alma-Ata.

CRİPTOGRAMĂ

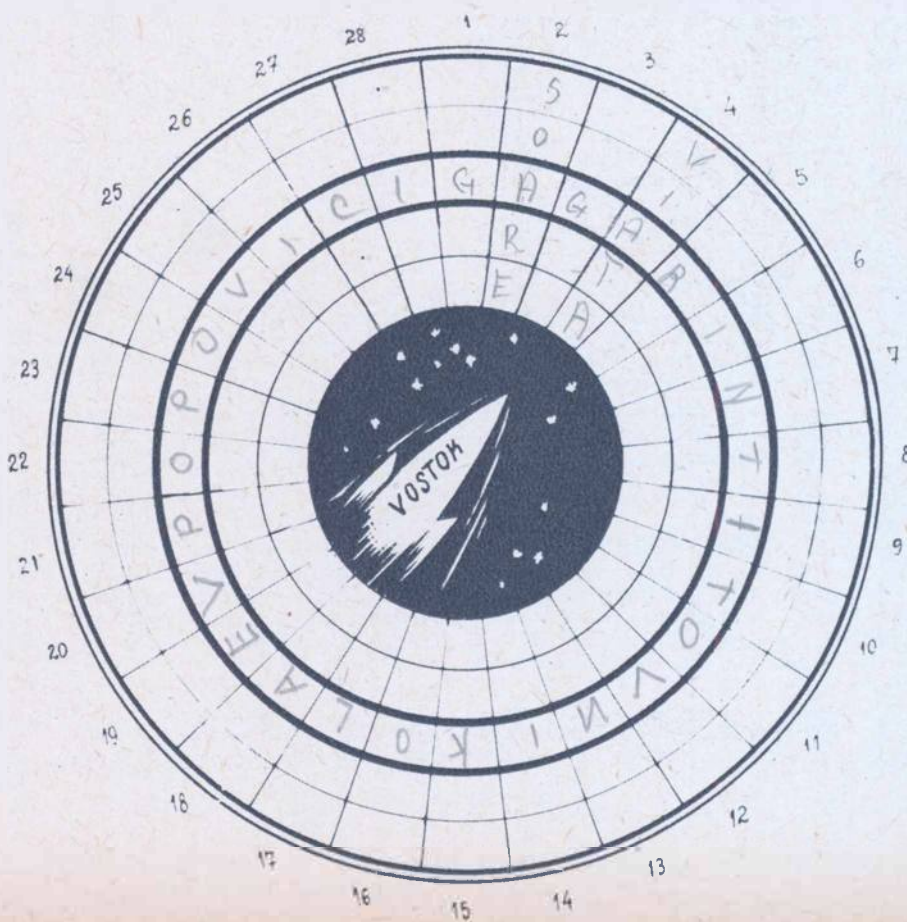
PRIETENI, POPOARE, VEGHEAȚI: Prieteni de pretutindeni, / Sub steagul păcii veniți! / Ca viața să-nvingă, să-nfrîngem războiul, / Prin luptă, uniți!

TOAMNA ÎN COLECTIVĂ

ORIZONTAL: 1) Lucrare agricolă de toamnă pentru asigurarea nutrețurilor necesare efectivului de animale pe timpul iernii — Hectar; 2) Autorul cîntecului „Colectiva noastră dragă” — Produs din sectorul ayicol — Element chimic; 3) Simbolul vieții noi și fericite la sate — Alt produs, dar din sectorul apicol — Perioadă mare de timp; 4) Întreprinderea pentru colectarea și industrializarea laptelui — Un teren de cultură, cu apă la îndemînă, datorită amenajărilor făcute; 5) Vocale — Strînse în marea familie a colectivei — Aramă; 6) Iși deschid porțile în această toamnă pentru a pregăti mecanici agricoli, tehnicieni agronomi, horticultori și veterinari — Loc de acțiune pentru muncile agricole de toamnă; 7) Poate să fie de treier... — Plasă de prins pește — Resort; 8) Pronume — Altă muncă agricolă de toamnă — Cămăși înflorate la hora din sat; 9) Încep... însămînțările! — Rudă — Cînt de slavă; 10) „Spor la muncă dragi tovarăși colectivști!” (pl.) — Întins; 11) Complete — Face parte dintr-un sector în plină dezvoltare în G.A.C.; 12) Ascultat la examen — Excepțional.

VERTICAL: 1) Naturale sau chimice sînt folosite în scopul fertilizării solului; 2) Vine... către sfîrșitul toamnei — La televizoarele colectivștilor — La box! 3) Poartă în ei rodul bogat al muncii colectivștilor — Animale al căror efectiv este în continuă dezvoltare în G.A.C. — Zece la miel (sing.); 4) În vigoare! — „...de vii la colectivă”, poezie de Demostene Botez — În mijlocul... cramei! 5) Se aprind în sat, în fiecare casă — Deopotrivă (pl.); 6) Fluviu asiatic — Ființă rațională — Rumegetor nordic; 7) Nume feminin — Harnicii colectivști; 8) Ca holda bogată... — Diminutiv feminin — Pete! 9) Parte din cereale! — Varietate de struguri; 10) În colectivă! — Aici — Parte dintr-o pășune! 11) Varza de toamnă sau conopida — Locuitor de la munte; 12) „... marilor cîmpii” cîntec de Ion Chirescu compus în cinstea încheierii colectivșzării agriculturii — Recepții; 13) Terenuri pregătite pentru însămînțările de toamnă — „Înflorești pămînt al bucuriei” de Gheorghe Dumitrescu sau „Mîndru-i azi ogorul țării” de Liviu Ionescu.

CÎTEVA
SFATURI...

CARNET
turistic

Sezonul turistic de toamnă și de iarnă, cu specificul lui, presupune din partea excursioniștilor o mai atentă alegere și îngrijire a echipamentului și materialului turistic. Excursiile în aceste luni au într-adevăr farmecul lor aparte. Acesta însă nu poate fi „gustat” din plin dacă nu se ține seama de o serie de minime îndatoriri turistice. Vom arăta mai jos câteva dintre acestea.

Încălțăminte, de preferință bocanci sau ghete, trebuie să fie ușoară, dar rezistentă. Ciorapii — două perechi, una de lână și alta de bumbac — să „îmbrace” bine piciorul, fără a face cute.

Pîngelele încălțămintel devin impermeabile (și lucrul acesta este foarte important în sezonul ploios sau cu zăpadă) dacă le ungem de mai multe ori cu un amestec format din trei linguri de firnis și o lingură ulei de terebentină. Uscarea se va face la căldură. Important este totodată ca bocancii să fie bine întreținuți, curați, de fiecare dată cremuși sau unși. O pastă corespunzătoare pentru uns bocancii poate fi formată dintr-o lingură de untdelemn, o lingură de seu și o lingură de untură de pește.

Îmbrăcămintea va fi formată în principal din pantaloni de schi sau golf, pulover închis la gît și o bluză de vînt (hanorac). La drum nu-i bine a fi prea gros îmbrăcat; chiar dacă la plecare e ceva mai frig, pe drum vă veți încălzi. Mănușile (de lână) sînt și ele necesare în anotimpul rece. Protejarea ochilor — în special la drumeția de iarnă, pe zăpadă — se va face neapărat cu ochelari de soare.

Rucsacul — indispensabil în timpul excursiilor — va fi încăpător și prevăzut cu diferite buzunare exterioare și despărțituri necesare. Rucsacul trebuie să fie confecționat din material impermeabil. Nu-i însă recomandabil să încărecați rucsacul cu lucruri de prisos. Oricum, în primul rînd nu veți uita cămașa și ciorapii de schimb.

În ce privește alimentele, la plecarea de acasă e bine ca excursionistul să ia o gustare consistentă. Drept provizii pentru drum se vor lua produse cu calități energetice (nu albuminoide): brînzeturi, biscuiți, struguri, ciocolată, marmeladă din caise, gutul și prune, rahat etc. Sandvișurile pregătite de acasă vor fi binevenite în timpul popasurilor. Un aliment bun pentru drumeție este mierea, ușor absorbită de organism, hrană stimulatorie a mușchilor inimii.

În general băuturile alcoolice nu-s recomandate în excursii, mai ales țuica și rachiturile. Un pahar de vin sau de bere în timpul mesei la cabană poate fi însă consumat de cei mai pofticioși.

Cu aceste câteva sfaturi — respectate, firește, — putem porni la drum.

I.I.L.
I.C. FRIMU
ORĂȘTIE
PRODUCE

- dormitoare „CILT”
- bucătării MODERNE
- SESLONGURI ȘI SCAUNE METALICE PENTRU CABANE ȘI CASE DE ODIHNA
- MOBILIER școlar
- diferite PRODUSE METALICE MICI
- PORT-BAGAJE METALICE PENTRU MOTOCICLETE

DE VINZATE ÎN TOATE MAGAZINELE DE STAT

*Intotdeauna!
bine îmbrăcat!*

cu
confecții
pentru

**BĂRBAȚI
FEMEI
ȘI COPII**

*Produse
de*

FABRICA DE CONFECȚII
»BOTOȘANI«
BOTOȘANI

CU O SECȚIE SPECIALĂ DE JUCĂRII

